

DI(V)JAK

Šolsko leto: 2017/2018

N°1

KAZALO

UVODNIK	1
FIZIKA ME SPREMLJA ŽE OD MALIH NOG – intervju z gospo profesorico Darjo Urbas.....	2
PREDSTAVITEV ŠOLSKE SVETOVALNE SLUŽBE	5
POZDRAVLJANJE	8
HUMANITARNA AKCIJA DIJAKOV Z 3. A.....	9
DIJAKOM SZKŠ ZA SCENARIJ GLAVNA NAGRADA.....	10
S KNJIŽNIH POLIC	14
POEZIJA LJUBEZNI.....	16
JESEN.....	17
MAVRICA	18
MOJE SANJE SO SE URESNIČILE.....	19
RAZMIŠLJANJE O DOMOVINI	20
REKA ŽIVLJENJA	21
PREŠERNOVA NEUSLIŠANA ŽELJA	23
LJUBLJANSKI MARATON	25
Pričakuj nepričakovano.....	25
ZDRAVILA – 2. in 3. letnik.....	28
OBLIKOVANJE ZDRAVIL.....	29
VRTNI OGNJIČ (<i>Calendula officinalis</i> L.).....	30
AMERIŠKI SLAMNIK (<i>Echinacea spp.</i>).....	32
MITI O PREHLADU IN GRIPI.....	34
SAJENJE TULIPANOV PRI PREDMETU KAKOVOST	36
NAJBOLJŠA PODJETNIŠKA IDEJA JE OD PROFESORICE MARIJE RAČIČ - ŽEPKI SREČEVREDNOTE MED MLADIMI	37
BODOČI NOVOMEŠKI KEMIČI E-CIKLIRALI	39
BERMUDSKI TRIKOTNIK	42
STAROGRŠKI MATEMATIK TALES.....	45
500 LET OD LUTROVIH 95 TEZ	46
FAZANI.....	47
.....	47
PROJEKTNİ DNEVI NA GORJANCIH.....	49
STROKOVNA EKSURZIJA V MÜNCHEN IN SALZBURG (13. 10. 2017–14. 10. 2017)	51

PRELEP VIKEND V BEOGRADU	52
EUROPRAKSA NA MALTI	54
MALTA.....	56
SCIENCE WILL CONTINUE TO SURPRISE US	58
HELLO! HOW ARE YOU? – an overly stretched greeting analysis	60
OKTOBERFEST	61
IZLET PO BOSNI IN HERCEGOVINI	62
POTOVANJE V RIM	64
POHOD NA BAZO 20.....	67
TJAŠA & TJAŠA PLEŠETA	69
KEGLJANJE	72
ZAKAJ IMAM DVE IMENI.....	73
MODNE V JESEN	75
IZDELAVA UHANOV	76
ALI STE VEDELI?	78
FARMACEVTSKA KRIŽANKA	80
KRIŽANKA.....	81

KAZALO SLIK

Slika 1: Prof. Darja Urbas	2
Slika 2: Z 3. a.....	9
Slika 3: Dijaki (od leve proti desni: Dino Subašič, Kaja Metež, Luka Gorenčič).....	10
Slika 4: Profesorji v akciji	10
Slika 5: Snemanje v Dijaškem domu Novo mesto	11
Slika 6: Skupinska slika	11
Slika 7: Večerna zabava	12
Slika 8: Slike s fotografskega natečaja	13
Slika 9: Knjižne novosti	14
Slika 10: Zima Zima bela	14
Slika 11: Zaprta knjiga	14
Slika 12: Modro okrasje	15
Slika 13: Novosti na policah.....	15
Slika 14: Izsek iz knjige.....	16
Slika 15: Mavrica	18
Slika 16: Lea Drab, KZ 2. a.....	22
Slika 17: Lea Drab, KZ 2. a.....	22
Slika 18: France Prešeren	23
Slika 19: Klic profesorice	25
Slika 20: Tolažba s hrano	26

Slika 21: Pred začetkom teka	27
Slika 22: Ženska ekipa po koncu maratona	27
Slika 23: Krema	29
Slika 24: Internetni vir	30
Slika 25: Ameriški slamniki	32
Slika 26: Nasad Ameriških slamnikov	32
Slika 27: Sajenje tulipanov	36
Slika 28: Podjetništvo. Marija Račič – prva z leve	37
Slika 29: Vrednote	38
Slika 30: Bermudski trikotnik	42
Slika 31: Internetni vir	45
Slika 32: Nabijanje tez na vrata cerkve	46
Slika 33: Primož Trubar	46
Slika 34: Beograd	53
Slika 35: Malta	54
Slika 36: Malta	54
Slika 37: Malta	54
Slika 38: Malta	55
Slika 39: Drug Delivery	56
Slika 40: Central Pharmacy	56
Slika 41: Capital city Valletta	56
Slika 42: Old city Mdina	57
Slika 43: San Anton Gardens	57
Slika 44: Blue Lagoon	57
Slika 45: Oktoberfest	61
Slika 46: Žrelo vulkana	64
Slika 47: Človeški ostanki	64
Slika 48: Poslikave Sikstinske kapele	64
Slika 49: Pogled z bazilike sv. Petra	64
Slika 50: Kolosej	65
Slika 51: Panteon	65
Slika 52: Fontana di Trevi	66
Slika 53: Angelski grad	66
Slika 54: Cesta Via Appia	66
Slika 55: Kegljanje	72
Slika 56: Volnena jakna	75
Slika 57: Usnjena jakna	75
Slika 58: Pullover	75

UVODNIK

Izid vsakega Di(v)jaka vsakokrat pomeni veselo novico. Veliko zabavnega branja pa tudi veliko medsebojnega sodelovanja. Sodelovanja med dijaki, med dijaki in učitelji, med učitelji. Pomeni skupek našega dela in predstavlja utrip življenja na šoli. Kako šola živi in diha.

Letošnje šolsko leto smo začeli sproščeno. Z nagradnim izletom. Na medoddelčnem tekmovanju drugo nagrajeni Z 4. b se je odpravil na nagradni izlet v Piran. Zmagovalni, prejemniki ključa, gospodarji šole, K 4. b pa so nagrado – izlet prihranili za pozneje. Ves čas nas je razveseljevalo veliko dobrih novic. Na vseh področjih, pri vseh programih. Kemiki so se veselili izvrstne uvrstitve »našega« Jana na evropskem tekmovanju Grand Prix Chimique v Srbiji. Zdravstveniki so poskrbeli za postavitve trajne razstave Uniforme medicinskih sester skozi čas na šolskem stopnišču. Kozmetičarke so blestele z glasbenimi in s plesnimi nastopi na 2. novoletnem koncertu v odlični organizaciji in izvedbi Dijaške skupnosti SZKŠ. Mesec januar pa bo posvečen farmacevtom. V letošnjem šolskem letu namreč beležimo 10. obletnico izobraževanja za poklic farmacevtski tehnik. Jubilej bomo zaznamovali z izdajo biltena in priložnostno razstavo na šolskih hodnikih. Zato vse najboljše, farmacevti, za prvih 10 let!

In kdo uči fiziko? Kateri razred je najbolj humanitaren? Poznamo koga, ki ima najboljšo podjetniško idejo?

Beri dalje. #di(v)jak #zabavno #perfect

#bestintown

Damjana Papež, prof.,
ravnateljica

FIZIKA ME SPREMLJA ŽE OD MALIH NOG – intervju z gospo profesorico Darjo Urbas

V tem intervjuju vam bova predstavila profesorico Darjo Urbas, ki na naši šoli poučuje fiziko in je ena redkih na naši šoli, ki dijake vika.

1. Zaupajte nama, katere so vaše najljubše stvari, hrana ...

Moja najljubša barva je modra, v zadnjih šestih mesecih sem čisto spremenila svoj način življenja, tako da so trenutno na mojem jedilniku umešana jajca, meso in zelenjava.

2. Koliko let že delate na Šolskem centru Novo mesto?

Tukaj sem začela delati septembra 1997, se pravi, da poučujem že 20 let.

3. Kdaj ste opazili, da vam fizika ne povzroča težav oziroma vas je navdušila?

Že v mladosti, v osnovni šoli. Vedno sem poskušala in eksperimentirala ter se tudi poškodovala. Spominjam se skoka s češnje z dežnikom, ki mu je sledil zlom gležnja. Vsi vrstniki z moje ulice so bili zraven, ko sem poletela, in ko sem pristala, so se vsi iz strahu razbežali na vse strani. Za fiziko me je navdušil oče zidar, zanimive so mi bile skice, podatki ... Vedno sem se mislila usmeriti v gradbeništvo, ampak sem se zaradi razpada velikih gradbenih podjetij odločila za pedagoško stroko.

4. Zakaj mislite ,da je fizika pomembna?

To je naše življenje, noč in dan, hrana, gibanje ... Vse, kar delamo, je fizika, a se tega ne zavedamo.

Slika 1: Prof. Darja Urbas

5. Kako mislite, da ostali doživljajo fiziko?

Menim, da je fizika predstavljena na napačen način že v osnovni šoli. Ne podajo jim pravega znanja, učencem je ne razložijo na zdrav kmečki način in jo zato nekateri zasovražijo.

6. Ali vidite napredek v znanju fizike skozi generacije?

V določenih generacijah se najdejo posamezniki, ki jim je bila fizika zanimiva in predstavljena že v otroštvu. Nekatere dijake so navdušili družinski člani.

7. Kaj mislite o današnji vzgoji otrok?

Vsak starš se sam odloči, kako bo vzgajal svojega otroka, so pa otroci vse bolj razvijeni, tudi moji so. Drugače pa pravim, da so ogledalo svojih staršev.

8. Kako bi zgledal vaš popoln dan?

Spala bi do pol sedmih, sedmih zjutraj, nato bi zajtrkovala, potem bi šla v službo in bila tam do treh, šla domov in skuhala kosilo, nato pa ven v naravo.

9. Če bi izbirali kraj na celem svetu, kateri kraj bi najraje obiskali?

Dalmacijo, tam bi rada oziroma bom tudi živela, ko se bom upokojila, ker me privlačijo valovi, morski zrak, modrina, kratka, morje me pomirja. Zime namreč ne maram.

10. Kakšno je vaše mišljenje o misli znanstvenika, katerega misel je bila, da je elektrika iz narave (naravni vir obnovljive energije) in se ne bi smela plačevati?

Vsak ima možnost, da si svojo manjšo elektrarno zgradi sam. Nekdo mora elektrarne vzdrževati, mi večinoma plačamo vzdrževanje. Saj si lahko kupim mercedesa, ampak mora vzdrževanje, gume in registracijo nekdo tudi plačati.

11. Ali veste, da ste ena redkih na tej šoli vika dijake in zakaj?

Iz spoštovanja, tako sem bila vzgojena od malega in tudi svoje otroke vzgajam tako. Dijake imam za stranke in vsako dobro stranko se vika, tudi ko sem na koga izmed vas jezna, ga vikam.

Hvala za vaše odgovore in čas.

Žan Kozjan, Val Klopčič Vukšinič, F 2. c

PREDSTAVITEV ŠOLSKE SVETOVALNE SLUŽBE

Delo svetovalnega delavca opredeljujejo Programske smernice za delo svetovalne službe, ki so bile sprejete leta 2008 na Strokovnem svetu RS za splošno izobraževanje.

Naloga svetovalne delavke je, da dijakom s svetovanjem in z neposredno pomočjo pomaga na vseh področjih razvoja, tako se na podlagi strokovnega znanja preko svetovalnega odnosa na avtonomni in strokovni način vključi v kompleksno reševanje pedagoških, socialnih in psiholoških vprašanj.

Dijaki v šolskem okolju preživijo velik del svojega življenja in ravno v tem obdobju je njihovo osebno izoblikovanje zelo intenzivno. Zato je pomembno, da ne samo izobražujemo, temveč tudi vzgajamo. In se ne izgovarjamo, da vzgojo opravi družina, čeprav ima družina najmočnejšo socializacijsko moč. Nekateri učenci se brez težav vključijo v šolski prostor in šolanje vidijo kot priložnost in odskočno desko za uspeh, veliko pa je tudi takšnih, ki v šoli ne vidijo smisla in so odrinjeni na rob šolskega življenja. In tako ne pokažejo svojega znanja in sposobnosti. Svetovalno delo z družino služi kot naravna mreža pomoči dijaku. To je takrat, ko povabimo člane družine, da prispevajo svoj delež k rešitvi problema in dijake usmerimo na pravo pot v nadaljnjem življenju.

Svetovalna delavka se preko svetovalnega odnosa vključi v procese dogovarjanja, povezovanja, v pobude in sodelovanje ter si prizadeva za jasno in strokovno opredelitev problema, za prepoznavanje različnih pristranskosti in konfliktov vseh udeležencev. Teži k vzpostavitvi sporazuma in dogovora, ki temelji na jasni razvidnosti mej, vlog in odgovornosti.

Svetovalni odnos je poseben strokovni pristop, ki bistveno opredeljuje vse različne oblike in metode dela svetovalne službe ter temelji na dogovoru z vsakim posameznim udeležencem. Prizadeva si vzpostaviti, razviti in vzdrževati ustvarjalno soočenje in sodelovanje.

Vsebina dela zahteva interdisciplinarno znanje tako pedagogike, psihologije, poznavanje osnovnih načel socialnega dela in tudi metodologije raziskovanja. Prav tako so potrebna znanja pravnih predmetov. Zato se je potrebno ves čas dodatno izobraževati in usposablјati. Ker je svetovalno delo usmerjeno v delo z ljudmi, pa

zahteva tudi znanja komunikacije in spretnosti pri vzpostavljanju medsebojnih odnosov.

Svetovalni delavec sodeluje pri oblikovanju ustreznega šolskega prostora, vzgojno-izobraževalnega dela in procesa. Dobro organizirano šolsko okolje omogoči dijaku celostni razvoj. Zato se svetovalni delavec vključuje in sodeluje z oddelki, učitelji, vodstvom šole, starši in z zunanjim okoljem.

Področje svetovalnega dela mora vsebovati vse tri osnovne vrste dejavnosti, dejavnost pomoči, razvojne in preventivne dejavnosti, dejavnosti načrtovanja in evalvacije. Tako lahko pogleda za zidovi šole z namenom pridobiti dodatno podporo in pomoč, ki bo koristila predvsem dijaku. Zlasti tistim, ki potrebujejo pomoč, ko ne morejo uspešno delati, ko mu učitelji ne morejo zagotoviti spodbudnega okolja, ko starši sami ne znajo ali ne zmorejo več pomagati.

Zadrega in stiske, ki se pojavijo v šoli, se kažejo v izostajanju od pouka, v begu od doma, različnih oblikah nasilja do drugih in do sebe. Pogosto se pri dijakih povezujejo neugodne domače in šolske situacije. Svetovalni delavec prepozna in oceni stopnjo ogroženosti in na osnovi te ocene načrtuje pomoč dijaku. Od te ocene je velikokrat odvisna nadaljnja obravnava dijaka in družine. To pa pomeni veliko odgovornost za šolske svetovalne delavce.

Dijaki se zatekajo k svetovalnemu delavcu zaradi

A) šolskih težav:

- nerazumevanje z učitelji,
- bojijo se spraševanja v razredu,
- obremenjeni so z zelo težkimi nalogami,
- želijo, da bi se popravil na posameznem področju;

B) dom in družinski odnosi:

- želijo biti v boljših odnosih s starši,
- starši pričakujejo preveč,
- želijo biti v boljših odnosih z brati in sestrami,
- želijo, da bi s starši preživeli skupaj več časa;

C) odnos z drugimi:

- potreba po več prijateljih,
- pripadati in biti sprejet,
- težave navezovanja socialnih odnosov;

D) s seboj, do sebe:

- počutijo se nesrečne,
- so manj uspešni v fizičnem, socialnem in osebnostnem smislu,
- ne zmorejo obvladovati čustev,
- želijo si obvladati strah in osamljenost.

Šolska svetovalna služba je pri svojem delu uspešna le ob dobri komunikaciji in sodelovanju z učitelji, vizija vseh skupaj pa mora biti oblikovanje in spodbujanje učenja kulture medsebojnih odnosov in komunikacije, učenja konstruktivnih načinov reševanja konfliktov.

Svetovalni delavec je tisti, ki spodbuja kulturo učeče se skupnosti, ozavešča o pomenu vseživljenjskega učenja in iskanja novih oblik dela, ki bodo omogočale napredovanje vseh, tako učiteljev, učencev in njih samih. Pomembno vlogo pa imajo tudi pri ustvarjanju razmer za učenje, kulturo medsebojnih odnosov in komuniciranja.

To pa pomeni veliko odgovornost za šolske svetovalne delavce.

Jožica Hrovat, univ. dipl. soc. del.,
svetovalna delavka

POZDRAVLJANJE

Vsako srečanje se začne s pozdravom. Pozdravljanje je osnova bontona tako v vsakdanjem kot v poslovnem svetu. Z njim izkazujemo naš odnos in spoštovanje do soljudi. Ali dovolj poznamo osnovna pravila pozdravljanja? O tem smo se pogovarjali pri predmetu osnove poslovnega bontona in izbrali nekaj najpomembnejših pravil pozdravljanja:

- pozdrav izrečemo jasno in glasno;
- s pozdravom izrazimo naš odnos in spoštovanje do osebe, ki jo pozdravimo;
- pozdravljenega pogledamo v oči;
- vedno pozdravimo ljudi, ki jih poznamo;
- z isto osebo se pozdravimo dvakrat na dan, in sicer ob srečanju in slovesu;
- zaposleni vedno prvi pozdravijo stranke, poslovne partnerje ali kupce, ki pridejo v podjetje;
- ob vstopu v dvigalo, čakalnico, kupe na vlaku in podobno vedno pozdravimo, tudi če oseb ne poznamo;
- v kulturnih ustanovah pozdravimo tiste, zraven katerih sedimo;
- na prijazen pozdrav smo vedno dolžni odgovoriti s pozdravom, tudi v primeru, če osebe ne poznamo;
- neprimerno je pozdravljati z rokami v žepih, s polnimi usti, brez očesnega stika, če kadimo, če prežvečujemo žvečilni gumi;
- pri pozdravljanju velja prednostno pravilo – prvi pozdravi mlajši starejšega, moški žensko in podrejeni nadrejenega.

Pozdravljanje je zelo lepa navada, kljub temu veliko ljudi prepogosto pozablja nanjo. Sama si na šoli z načinom pozdravljanja takoj ustvarim mnenje o dijaku ali celo profesorju. Menim pa, da smo kar dobro ozaveščeni o pomembnosti pozdravljanja tako profesorjev kot dijakov. Res se včasih zgodi, da kak profesor ne sliši ali pa ne opazi dijaka, ki ga želi pozdraviti, vendar pa večinoma pozdravljamo vsi in se tako prikazujemo v res dobri luči.

Saša Krnc, Z 1. c

HUMANITARNA AKCIJA DIJAKOV Z 3. A

Dijaki Z 3. a smo se na pobudo razredničarke odzvali in se odločili, da bomo v decembru, mesecu dobrodelnosti, pokazali svojo humanitarnost in dobrodelnost ter nekomu pomagali z našimi skromnimi donacijami. Skupaj z razredničarko smo se odločili, da bo vsak doniral 2 € in da bomo končni znesek 70 € nakazali društvu Rdečih noskov, ki razveseljuje bolne otroke po vseh bolnišnicah Slovenije. S pomočjo društva Rdečih noskov otroci in njihovi starši vsaj za trenutek odmislijo težko obdobje bolezni, s katero se soočajo. S tem želimo pokazati našo skrb do sočloveka ter delovati še v drugih smereh našega izbranega poklica. Osvestiti želimo ljudi, da ni nujno, da si zdravnik, medicinska sestra, gasilec ali policist, da lahko pomagaš sočloveku, saj že z enim samim dejanjem, kot je donacija le enega evra, lahko nekomu polepšaš ali pa olajšaš dan.

V življenju je najtežje, da je človek človeku človek. Ozrite se okoli sebe, ponudite roko pomoči tudi vi tistim, ki to pomoč potrebujejo. Pomagati nekomu je posebno poslanstvo. Dobro se z dobrim vrača.

Slika 2: Z 3. a

Dijaki Z 3. a

DIJAKOM SZKŠ ZA SCENARIJ GLAVNA NAGRADA

Začetek poti našega filmčka je pri razglasitvi natečaja na temo Predstavljaj si svet brez korupcije. Profesorica angleščine Tadeja Lamut je naši trojici, ki jo sestavljamo Dino Subašič, Luka Gorenčič in Kaja Metež, le predlagala, da sodelujemo v njem, ustvarjalni proces pa je v celoti prepustila nam samim. Za temo smo si izbrali korupcija in poskus goljufanja šolskega sistema, saj nam je šolska tema najbližja. Zgodba spremlja ter primerja Jerneja, pravičnega učenca, ki s svojim lastnim trdom pride do uspeha, in Anjo, ki tuji osebi plača, da ji napiše diplomsko nalogo, vendar na koncu s svojim početjem ne pride do ciljne točke.

Slika 3: Dijaki (od leve proti desni: Dino Subašič, Kaja Metež, Luka Gorenčič)

Tako smo skupaj napisali scenarij in ga pokazali profesorici, da ga je pregledala, ter ga nato predali naprej. Čez nekaj časa smo prejeli novico, da je bil naš izdelek izbran kot eden izmed treh najboljših v Sloveniji, po katerih se v okviru natečaja posnamejo trije filmčki.

V Medvodah smo nato imeli sestanek z generalnim sekretarjem Transparency International Slovenia Vidom Dorio in predstavnikom produkcijske hiše Pelikula Miho Dulmin. Tam smo uskladili svoje predstave o filmu in se dogovorili o spremembah v scenariju, prav tako tudi o kraju in času snemanja. Bilo je precej bolj pestro in ravno toliko resno, kot smo pričakovali.

Slika 4: Profesorji v akciji

Še v istem mesecu je sledilo samo snemanje posnetkov za film. Snemanje je potekalo v času dveh dni, in sicer je bil v celoti sneman v Novem mestu na Šolskem centru Novo mesto in v bližnjem dijaškem domu. Za pomoč pri snemanju smo prosili svoje znance in profesorje, ki so vstopili v vloge igralcev in statistov. Kot statisti smo prav tako nastopili sami trije avtorji scenarija.

Prvi dan je potekalo snemanje v predavalnici, pisarni, učilnici in knjižnici, drugi dan pa v Dijaškem domu Novo mesto in laboratoriju. S pomočjo ekipe Pelikula je snemanje potekalo brez večjih težav, veliko pa sta z naše strani pripomogla Luka, ki je aktivno sodeloval pri snemanju, in

Slika 5: Snemanje v Dijaškem domu Novo mesto

prof. Lamut, ki je sodelovala kot posrednica pri urejanju lokacij. Po snemanju je Miha Dulmin uredil film, kateremu smo nadeli ime Cena (ne)uspeha.

V imenu skupine se je Luka udeležil konference, kjer je predstavil naš film komisiji in sodeloval v pogovoru o tej temi s sodelujočimi v projektu.

Ves trud sodelujočih se je obrestoval, saj smo bili med tremi posnetimi filmi iz Slovenije izbrani kot zmagovalci z nagrado 1000 € in dvodnevni izletom v Piacenzo na filmski festival Concorso.

Na le-tega smo se odpravili 20. 8., vozili smo se okoli devet ur, med katerimi smo imeli čas, da smo se spoznali s še nekaterimi sodelujočimi v tem natečaju. V Piacenzo smo prispeli popoldan, kjer smo se še isti dan odpravili na zaključni dogodek natečaja Predstavljaš si svet brez korupcije. Tam smo si ogledali vseh devet filmov: iz Slovenije, Italije in Madžarske, po tri filmčke iz vsake države. Dobili smo priznanja in majice, hkrati pa tudi možnost sklepanja prijateljstev s sodelujočimi iz

Slika 6: Skupinska slika

vseh treh držav.

Naslednji dan smo imeli delavnico, ki je bila izredno zanimiva in čisto nekaj drugega, kot smo si predstavljali. Dala nam je misliti o pomenu in sami definiciji fotografije in fotografov, kasneje smo skupno naredili tudi analogno fotografijo. Imeli smo tudi čas raziskovati čudovito mesto.

Zvečer smo se odpravili na Concorso festival, kjer smo večerjali in se v čudovitem vzdušju in lokaciji sproščeno pogovarjali ter nenazadnje smo si pod nočnim nebom ogledali kratke filme na temo Meje (Borders). Predvajali so tudi filme na drugo temo, vendar smo se utrujeni Slovenci odločili, da se bomo prej vrnili v hotel. Kot zanimivost lahko povem, da je naš avtobus pičlih 20 m pred našim hotelom ustavila policija. Potem smo se brez komplikacij izmučeni odpravili vsak v svojo sobo.

Slika 7: Večerna zabava

Naslednje jutro, 22. 8., smo se, žal, morali vrniti domov. Poslovili smo se od novih znancev in se odpravili v Slovenijo. V Ljubljani smo se znova poslovili od ostalih Slovencev in vsaka skupina je šla svojo pot naprej. Naša skupinica se je odpravila naprej proti domu, kamor smo prišli v večernih urah.

Vse skupaj se je začelo s kratkim scenarijem, ki se nam je zdel kot zanimiv majhen projekt, razvilo pa se je v veliko izkušnjo. Imeli smo priložnost biti prisotni in tudi vplivati na snemanje s profesionalno ekipo, pa tudi prislužili smo si nepozabno potovanje v Italijo. Vsi skupaj smo izredno hvaležni za to priložnost in se veselimo morebitnega prihodnjega sodelovanja v novih projektih.

Slika 8: Slike s fotografskega natečaja

Kaja Metež, K 4. a

S KNJIŽNIH POLIC

Slika 9: Knjižne novosti

Tako kot dijaki smo tudi knjižničarke v šolski knjižnici že polno zakorakale v novo šolsko leto. Kupi knjig, ki ste si jih sposodili preko učbeniškega sklada, so razdeljeni, in knjižnica spet diha v običajnem delovnem ritmu. Kar nekaj novih knjig je dopolnilo našo knjižno zbirko v tem šolskem letu. Knjižne novosti lahko najdete tako na strokovnih področjih kot tudi pri leposlovju.

Za premor po napornih pripravah na teste in spraševanje nas lahko obiščete in pobrsate po policah z različnim leposlovjem, kjer lahko najdete aktualne, pa tudi že pozabljene uspešnice, ki vam lahko polepšajo proste trenutke.

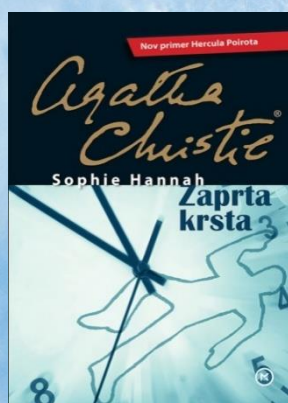
NEKAJ PREDLOGOV ZA DOLGE ZIMSKE VEČERE:

John Green, Maureen Johnson, Lauren Myracle: Zima, zima bela

Knjiga je kot nalašč za dolge zimske večere. Prinaša tri domiselno povezane zgodbe, ki se dogajajo na božični večer, po njih pa bo kmalu posnet tudi film.

Slika 10: Zima, zima bela

Slika 11: Zaprta knjiga

Sophie Hannah: Zaprta krsta

Sophie Hannah je prva avtorica, ki so ji skrbniki intelektualne zapuščine in še živeči sorodniki Agathe Christie dovolili, da nekako nadaljuje delo slavne pisateljice.

Zaprta krsta je kriminalni roman, poln ugank, duhovitosti in okrutnosti, ki bralca zasvoji s spretno zasnovano zgodbo.

Katharina Winkler: Modro okrasje

Slika 12: Modro okrasje

Modro okrasje je roman o ljubezni in nasilju, o trpljenju, ki se ne bi smelo dogajati. Hkrati pa o močni volji in sposobnosti izstopa iz začaranega kroga družinskega nasilja in obsodbe vsakršnega medčloveškega nasilja.

Na policah je tudi kar nekaj novih priročnikov in učbenikov, ki vam utegnejo priti prav

Slika 13: Novosti na policah

še predno se konča šolsko leto.

Če pa želite med novostmi na policah najti tudi kakšno knjigo po vašem izboru, nam to lahko sporočite na knjižnični elektronski naslov: knjiznica@sc-nm.si

Marija Debevc Rakoše,
knjižničarka

POEZIJA LJUBEZNI

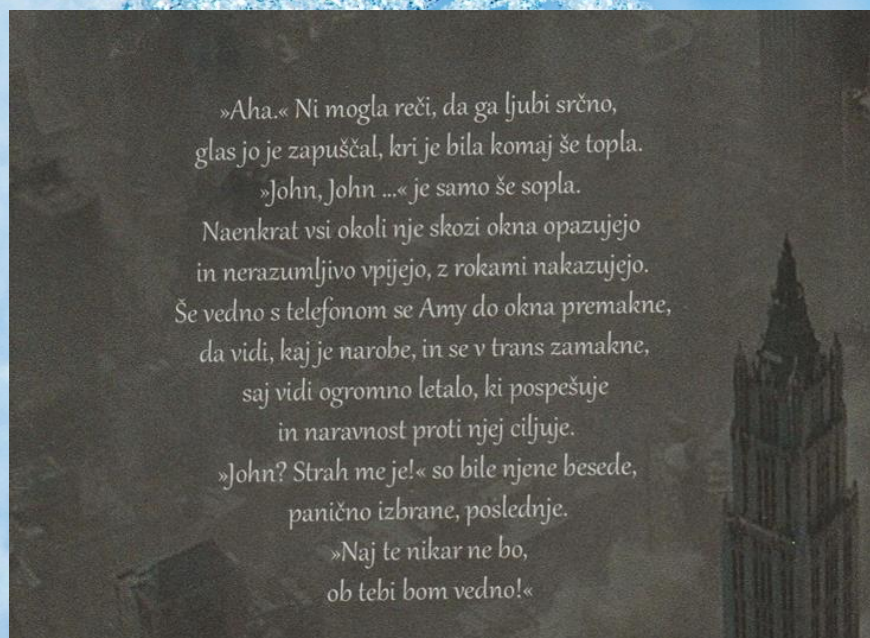
Sara Krnc, dijakinja Z 4. c, je letos izdala novo knjigo z naslovom Poezija ljubezni, ki se od drugih razlikuje po tem, da je napisana v rimah.

Idejo za knjigo dobila v drugem letniku, ko smo pri slovenščini obravnavali Puškinov roman v verzih Jevgenij Onjegin. Odločila se je, da bo tudi sama poskusila napisati zgodbo v verzih in v dveh mesecih ji je to uspelo, zato je delo posredovala na literarni natečaj Z domišljijo na potep. Knjigo so ji izdali v 100 izvodih.

Zgodba govori o ljubezni med Amy in Johnom, ki živita v Ameriki. Verzi opisujejo, kako sta se spoznala in si ustvarila življenje, seveda pa ne manjka težav, s katerimi se srečujejo vsi zakonci. Zgodba se zaključi na usodni dan, 11. septembra 2001, konec pa si lahko preberete v knjigi, ki leži nekje na polici šolske knjižnice.

Sara je priznala, da imajo imena glavnih oseb skrit pomen in tudi datumi, ki so zapisani v knjigi, niso naključno izbrani.

Za konec pa naj na Sarino željo končam z besedami Plinija: "Nobena knjiga ni tako slaba, da ne bi bila za kaj koristna."

Slika 14: Izsek iz knjige

Tjaša Lekše, Z 4. c

JESEN

Pogled skozi okno mi beži,
pred sabo vidim puste, sive dni.
Narava v barvah se mi smeje,
med tem ko veter je prav nič ne ogreje.

Listje zberem v velik kup,
vanj se vržem, pozabim na ves obup,
spomnim se na otroške dni,
takrat še ni bilo nobenih skrbi.

Želim si, da me veter odpelje,
kakor liste naj me popelje,
naj me odpihne v boljše dni,
tam življenje bilo bi brez skrbi.

Naj z barvami me odene,
jesenski dež naj odpihne z mene,
da spet bom dobre volje
in sonce posijalo bo v to čudno okolje.

Plašč iz listja bom naredila,
z njim veselje bom delila,
žalost temno vanj bom skrila
in z jesenjo se bom zlila.

Anja Vidovič, F 3. c

MAVRICA

Kdaj srečala te bo mavrica?

Vsa lepa in pisana.

Da sledil ji boš povsod

da sreča bo s tabo hodila okrog.

Saj veš, kako nastane mavrica?

Sta dež in sonce se poljubila

in nova mavrica se je rodila.

Kaj če sonca ni?

Če dež nam lije vse dni,

če otožno je to vreme

in žalost nam je v breme.

Slika 15: Mavrica

Po vsakem dežju posije sonce

tako vsaj rek pravi,

zato le čakaj sonce,

da mavrica se pojavi.

Rumeña, rdeča

zelena in modra

to so barve neba

in glej spet narisala se je mavrica!

Anja Vidovič, F 3. c

MOJE SANJE SO SE URESNIČILE

Vsak je že imel sanje,
lahko so bile grozne
ali pa zelo lepe
in je močno upal vanje.

Tudi sama imam velikokrat sanje
a nočem verjeti vanje,
saj se mi porodi vprašanje,
ali se sanje res lahko spremenijo v
dejanje.

Ali lahko sanje, ki jih sanjamo ponoči,
primerjamo s sanjami, ki jih sanjamo
podnevi?

Jaz pravim, da lahko,
saj se je meni zgodilo točno to.

Sanjala sem o bratu,
čeprav ga takrat še nisem imela,
a čez nekaj časa,
novica vesela me je zadela.
Novica pa ni bila le ena,
saj z obeh strani sem bila obdarjena,
dobila sem bratca dva
in z njima vsa srečna vedno bila.

Anja Vidovič, F 3. c

RAZMIŠLJANJE O DOMOVINI

Slovenija naša je država,
za nekatere je to domovina prava.
Določeni pa tu živijo,
ki po domu pravem hrepenijo.

Poleg države je lahko domovina
tudi kraj, v katerem živiš,
saj tu si odrasel
in s težkim srcem to zapustiš.

Zakaj sploh zapustil bi domovino,
če tu se počutiš prijetno in fino,
če ob sebi imaš prijatelje in družino
in z njimi lahko greš tudi v kino.

Ker jaz vem, da kamor koli tu ozrem
se,

vidim vsak spomin,
ki na ta kraj me veže,
lahko je slab ali zanimiv.

Zato tega kraja ne bi zapustila,
saj me je strah, da v neznanem bi se
izgubila,
da tavalala bi po neznani poti
in zgrešila srečo, ki mi hodi nasproti.

Anja Vidovič, F 3. c

REKA ŽIVLJENJA

Brzice dom so ti,
ko vsi občudujejo, kako živahna si.
Večno ji življenje,
nikdar žalost, le veselje.

Energija te ponese daleč preko roba,
kar naenkrat muhasta in groba.
Vsi borijo se proti njej,
upornica ima preveč idej.

Nekje postavijo ti mejo,
kje tešila boš pustolovščin žejo?
Ograjena in nesrečna,
kje zdaj sta veselje in mladost večna?

Nestrpno pričakuješ, da končno se
spusti
pregrada, ki tvoj duh mori.

Težko priborjena je svoboda,
a spet je bistra in prekrasna tvoja voda.

Sedaj drvi na poti njenega življenja,
od brzic pa do izliva.

Vse počasneje vije njen se tok,
ko pot se bo končala, nekje slišati bo
nežen jok.

Otroci smo navihani in se vsem zdimo prisrčni, kar lahko primerjamo z brzicami na reki. Ko pa preidemo v puberteto in odraščamo, postanemo uporniški in navdušenje nad nami mine. Podobno je, ko ob deževju reka poplavlja in so ljudje v strahu pred njo. Seveda ne moremo početi, kar hočemo, in nas tako kot reko z jezovi omejijo in se zato počutimo ujeti. Dočakamo tudi čas svobode, ko sami odločamo o stvareh, reka pa je spuščena iz slapa, vendar ne gre kar tako, saj mora reka čez vse turbine, mi pa čez mnogo življenjskih preizkušenj. Končno pa se odpravimo na pravo pot življenja, dokler se tako kot reka ne izlijemo v morje in nekdo za nami žaluje. Bodisi ljudje ali narava.

Boštjan Ziherl, Z 1. b

Slika 16: Lea Drab, KZ 2. a

Slika 17: Lea Drab, KZ 2. a

Lea Drab, KZ 2. a, z risanjem preživlja svoj prosti čas.

PREŠERNOVA NEUSLIŠANA ŽELJA

Dr. France Prešeren si je želel, da se bo nekega dne rodil pesnik, ki bo združil vse narode ...

Tian je obiskoval 2. letnik srednje šole. Nekega jesenskega dne so pri šolski uri obravnavali Franceta Prešerna in njegova dela. Tian si je zapomnil Prešernovo neuslišano misel, da bi se nekega dne rodil pesnik, ki bi združil vse narode le z eno pesmijo. Nekaj dni kasneje se mu je rodila misel, da bi napisal zgodbo o tem, kako bi se Prešernova želja uresničila. Vedno, kadar je šel pisat pravljico ali pa kakšno drugo zgodbo, ni imel nobenih ovir in se je zlahka lotil pisanja. Sicer je res, da so bile njegove zgodbe zanimive in polne domišljije, a je bila njegova slovnica grozna. Ampak vseeno je rad pisal. Za to zgodbo je imel ogromno idej, vendar nobena ni bila takšna, v katero je zares verjel. Zato se je za nasvete pozanimal pri različnih ljudeh.

Bil je prelep sobotni večer in Tian se je usedel za računalnik in začel tipkati. Njegova prva ideja je bila ta, da bi glavna oseba bila nek brezdomec, vendar se je naš pisec sprijaznil z dejstvom, da živimo v svetu, kjer se to ne bi nikoli zgodilo. Dobil je drugo, tretjo, četrto idejo ... Ni našel nobenega dobrega protagonista, ki bi lahko to zgodbo spremenil v zlato. Šel je do groba Franceta Prešerna v upanju, da bo našel idejo ...

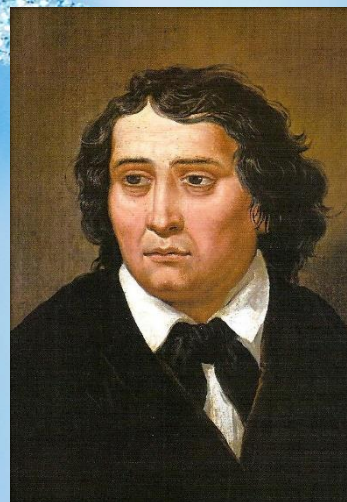
Ura je bila polnoč. V bližini ni bilo nikogar. Tian se je usedel na tla in čakal. Začelo je grmeti in deževati in v razočaranju je vstal in začel delati korake proti domu ... dokler ...

»POČAKAJ ...« Tian se je obrnil, vendar ni videl ničesar, le temo.

»Kdo je tam?« je vprašal.

»Če hočeš izvedeti, moraš slediti mojemu glasu ...« Glas ga je vodil v še večjo temo, vendar je kar naenkrat prenehalo deževati in slišati je bilo le zvok tišine.

»Za teboj smo, fant ...« Tian se je obrnil in ni mogel verjeti svojim očem. Pred njim so stali France Prešeren, Primož Trubar, Ivan Tavčar in Ivan Cankar. Pred njim so stali vsi najboljši slovenski pisatelji in pesniki.

Slika 18: France Prešeren

»Že precej časa smo te opazovali ... Ti ... Ti boš nekega dne dosegel stvari ... Stvari, ki jih mi nikoli nismo ... Napisal boš umetnino, ki bo izgnala zlo iz vašega sveta ... To pa boš dosegel tako, da se boš z vsakim delom, ki ga boš napisal, bodisi doma, v šoli ali drugje, izboljšal ...« Naš protagonist je stal brez besed in poslušal njih modrost.

»To ni zadnjič, ko se vidimo ... Spremljali te bomo vsak dan in le ti nas boš lahko videl in slišal.«

Tian je vstal iz postelje in ... »Saj ne misliš, da so to bile sanje, kajne???« si je rekel. Pogledal je naokoli in poleg njega se pojavi Prešernova podoba. Nato se je naš junak usedel za računalnik in začel pisati vesoljski roman po imenu ... (se nadaljuje)

Tian Subašić, F 2. c

LJUBLJANSKI MARATON

Pričajuj nepričajevano

Ni bila zgolj ena izmed tistih sobot, ki jih človek komaj čaka po napornem tednu, "nabasanim" s spraševanjem, saj sva se z Marijo odločili, da se udeleživa Ljubljanskega maratona, ki se je odvijal 28. 10. 2017. Profesorica Bauer nama je jasno naročila, da je zbirno mesto na postaji pred trgovino Tuš ob 12. uri. Sami sva se dogovorili, da bova prišli kakšno minuto prej. Vedeli sva, kdaj in kje se dobimo, torej kaj bi lahko šlo sploh narobe?

Ravno tako kot Marija sem točen človek, zato sva bili ob 11.40 že obe na postaji za glavno postajo in pred Tušem. Zaradi zgodnje ure nisva bili začudeni, da sva na postaji čisto sami. Mirno sva se pogovarjali in sedeli na klopici, ki je bila nadnaravno višja kot tiste navadne, tako da so mi, ravno tako kot Mariji, s klopice noge kar "bingljale". Minilo je deset minut, počasi sva se začeli čuditi, kje je profesorica, ali katerikoli dijak, ki naj bi se udeležil maratona. Razpravljali sva že, kaj se bo zgodilo, če zamudiva avtobus, najina prva misel je bila, da greva jest. Misel na hrano naju je spodbudila, da sva nestrpno pričeli "drobiti" Marijine piškote, ki sva jih jedli zgolj iz dolgčasa. Ozirali sva se za kakršen koli znak maratona, že neznanci, ki bi bili oblečeni v trenirko, bi bili dovolj, da bi se jim pridružili. Neznancev veliko, kdorkoli v trenirki? Ne.

Minilo je še osem minut, kar pomeni, da je bila ura točno 11.58, skrajni čas, da se nekdo prikaže, ali pa da se podvziva in ugotoviva, kaj se sploh dogaja. Odločili sva se oditi pogledat še na drugo postajo, kjer je bilo sicer malo verjetno, da jih najdeva, a vredno poskusa. Ravno da bova zavili desno proti postaji, mimo pripelje avtobus. Sprva pogledava avtobus, druga drugo in spet avtobus, ki je ravno odpeljal mimo.

»A je bil to ... najin avtobus?« nenadoma vprašam.

Slika 19: Klic profesorice

»Amm, okna so bila zatemnjena, nisem ravno videla, da bi bil avtobus poln, pa še zagotovo bi naju kdo opazil in bi ustavili ...« mi Marija z rahlo ne prepričujočim glasom odgovori, a kljub temu sem ji verjela in upala, da ima prav. Na mestu sva obstali in gledali obe postaji, na

nobeni niti sledu o dijakih ali čemer drugem. Bilo je že krepko čez poldne, zato se odločiva poklicati profesorico Bauer. Po telefonu se je pogovarjala Marija, a kljub temu sem že po nekaj sekundah po Marijinem izrazu na obrazu vedela, kaj se je zgodilo.

Marija prekine. Nestrpno sem čakala na njene besede.

»Oni so že daleč stran.«

Iz neznanega razloga me ni oblil strah ali jeza, vse skupaj mi je bilo bolj smešno kot karkoli drugega.

»Profesorica je rekla, da se bodo na srečo maratona udeležili tudi dijaki gimnazije Novo mesto, tako da če bo prostor, lahko greva z njimi.« hitro nadaljuje.

»Njihov avtobus odpelje ob 13.00 in rekla je, da moramo čakati, manjšega profesorja z brado.«

»Kje moramo čakati?«

»Njene natančne besede so bile, da na postaji, ki je pod stadionom, zraven "ramp" nasproti Tuša, poleg klopice.« Časa za najdbo lokacije, ki nama je bila deloma jasna, je bilo dovolj, zato sva odšli po nekaj "tolažilne" hrane.

Slika 20: Tolažba s hrano

Odšli sva na predvideno lokacijo, se usedli na klopico in pogledovali okoli. Na voljo sva imeli tri avtobuse. Ker nisva vedeli, na katerega bi morale iti, sva se odločili, da se usedeva na klopico, ki je bila na sredini.

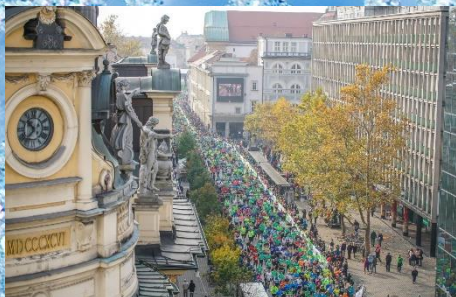
»Torej pod stadionom sva ...« Marija prikima.

»Rampe so tamle,« reče in pokaže proti rampam.

»Na klopicah pa sediva, tako da bi morali biti na pravem mestu, mar ne?« zopet sta nama kratkočasila čas pogovor in hrana.

V bližini so se pričeli zbirati dijaki, tako da sva vedeli, da sva na pravem mestu. Edini cilj je bil poiskati opisanega profesorja. Ni ga bilo lahko zgrešiti, sicer ni bil niti približno podoben opisu, a sva kmalu dojeli, da je on. Prevoz sva imeli zagotovljen, a spremljal naju je občutek nelagodja, saj nisva vedeli, če bo dovolj prostora še za druge dijake, ki naj bi jih pobrali sproti. Izkazalo se je, da je prostora dovolj in takoj

nama je odleglo. Srečno sva prispeli v Ljubljano, a morali sva še najti profesorico, to pa je že druga zgodba ...

Slika 21: Pred začetkom teka

Profesorica je rekla, da se dobimo v trgovini Maxi, nekaj časa je sploh nisva našli, kar je bilo izredno nenavadno, saj je bila ena izmed največjih stavb z gromozanskim napisom Maxi. Kasneje sva ponovno klicali profesorico, ki nama je dala napotke, naj počakava pred velikim šotorom. Med tem, ko sva čakali, sva pojedli skoraj vse zaloge hrane, želeli sva odnesti odpadke v smeti, a sva se bali, da bo ravno takrat prišla profesorica. Kljub strahu odideva. Kaj se zgodi? Ravno to, česar sva se bali, prejeli sva klic od profesorice, kje sva. Hitro sva "pricapljali" na zbirno mesto, na najino srečo in prijetno presenečenje profesorica ni bila jezna za najino "zamudo". Vse ostalo po tem se je odvijalo zelo hitro. Dobili sva štartni številki, se ogreli za tek, polni adrenalina pričeli tek, končali "napol mrtvi", a izredno srečni. Kmalu za tem smo izvedeli, da smo bila dekleta skupno, kot šola, 6. od 18 skupin, dečki pa celo prvi! Sreča je bila nepopisna, na avtobusu sva premlevali celoten dan, ki si ga bova zagotovo zapomnili za zmeraj.

Slika 22: Ženska ekipa po koncu maratona

Marija Štefanič in Tjaša Udovč, Z 1. b

ZDRAVILA – 2. in 3. letnik

Predmet zdravila je eden najpomembnejših predmetov farmacevtov poleg oblikovanja zdravil. Pri njem se naučimo vse bistvene podatke o zdravilih.

V drugem letniku smo se naučili vse o zdravilih, kako so sestavljena, spoznali delovanje različnih zdravilnih učinkovin ter se naučili poimenovati zdravilne učinkovine. Sledile so lastnosti in delovanje anorganskih zdravilnih učinkovin. Spoznali smo elemente in njihove spojine ter njihovo uporabo v farmaciji ter delovanje. Temu so sledile še organske zdravilne spojine ter njihovo delovanje in uporaba v farmaciji. Spoznali smo alifatske in cikloalifatske ter kisikove spojine. Med kisikove spojine spadajo alkoholi, aldehidi, ketoni, karboksilne kisline, etri, estri, amidi ter soli. Obravnavali smo tudi aromatske spojine ter na koncu šolskega leta še organske dušikove spojine.

Na začetku letošnjega leta, v tretjem letniku, pa smo najprej ponovili osnove zdravil, poimenovanje ter vrste terapij. Kasneje smo začeli z malo obširnejšo temo farmakologijo, ta pa se deli naprej na farmakodinamiko in farmakokinetiko. Pri farmakodinamiki smo spoznali, kako delujejo zdravila na organizem ter mehanizme njihovega delovanja. Spoznali smo tudi najhujše neželene stranske učinke zdravil (npr. hepatotoksičnost, nefrotoksičnost, mutagenost, kancerogenost ...), sedaj pa smo začeli z novo temo, in sicer farmakokinetiko.

Na kratko sem vam predstavila tematiko predmeta zdravila v 2. in 3. letniku srednješolskega izobraževanja v programu farmacevtski tehnik. Sama mislim, da je ta predmet pomemben del farmacevtovega znanja, saj se pri njem naučimo veliko stvari, ki nas bodo spremljale v poklicnem življenju.

Erika Perko, F 3. b

OBLIKOVANJE ZDRAVIL

Oblikovanje zdravil je eden izmed najbolj pomembnih farmacevtskih predmetov, saj je maturitetni predmet v programu farmacevtski tehnik. Pri tem predmetu se naučimo stvari, ki jih bomo, če bomo zaposleni v lekarni ali v industriji, nujno potrebovali.

Pri urah govorimo o različnih vrstah farmacevtskih oblik, zdravniškem receptu, kako poteka delo v lekarni in industriji, spoznavamo splošne lastnosti zdravil in tehnoloških postopkov za njihovo izdelavo. Ker je izredno pomembno tudi praktično delo, imamo v sklopu tega predmeta tudi praktični pouk.

V prvem letniku smo imeli predmet, ki se je imenoval laboratorijsko delo v farmaciji, kjer smo se naučili osnovnih laboratorijskih tehnik, ki jih potrebujemo za izvajanje praktičnega pouka. V drugem in tretjem letniku pa smo začeli to znanje nadgrajevati.

Zdravila morajo biti učinkovita, kakovostna in varna, zato je zelo pomembno, da se že od samega začetka naučimo biti pri svojem delu natančni. Izredno pomembno je, da svoje delo opravljamo dosledno in smo pri pouku umirjeni ter zbrani, da se bomo lahko veliko naučili in da bomo uspešno opravili maturo ter bili uspešni v poklicu, ki nas čaka.

Slika 23: Krema

Pri praktičnem pouku pripravljamo različne pripravke, kot so različne raztopine, paste, suspenzije, emulzije, geli, kreme, mazila in to predvsem za zunanjo uporabo. Izdelke lahko odnesemo domov in uporabimo ali pa komu podarimo.

Predmet oblikovanje zdravil mi je najbolj všeč, ker se dejansko učimo stvari, ki jih bomo v prihodnosti potrebovali in bomo s tem znanjem, ki ga bomo pridobili skozi štiriletno izobraževanje, pomagali marsikateremu človeku.

Nastja Gorše, F 3. b

VRTNI OGNJIČ (*Calendula officinalis* L.)

SPLOŠNO:

Vrtni ognjič (*Calendula officinalis* L.), ki ga na videz prav gotovo vsi poznamo, je enoletna rastlina z oranžno obarvanimi cvetovi. Spada v družino nebinovk (*Asteraceae*). Cveti od zgodnjega poletja in vse do pozne jeseni. Cvetovi so ostrega vonja, barva ognjiča pa je odvisna od določenih barvil, v tem primeru od ksantofila in karotenoidov.

Slika 24: Internetni vir

Vrtni ognjič je značilen za območje Sredozemlja, gojijo pa ga po Evropi in Ameriki kot okrasno ali zdravilno rastlino.

DRUGA IMENA:

Poimenujemo ga lahko tudi drugače, na primer kot babji prstanec, kalendula, ringelca, ognjec in vremekar.

ZGODOVINA:

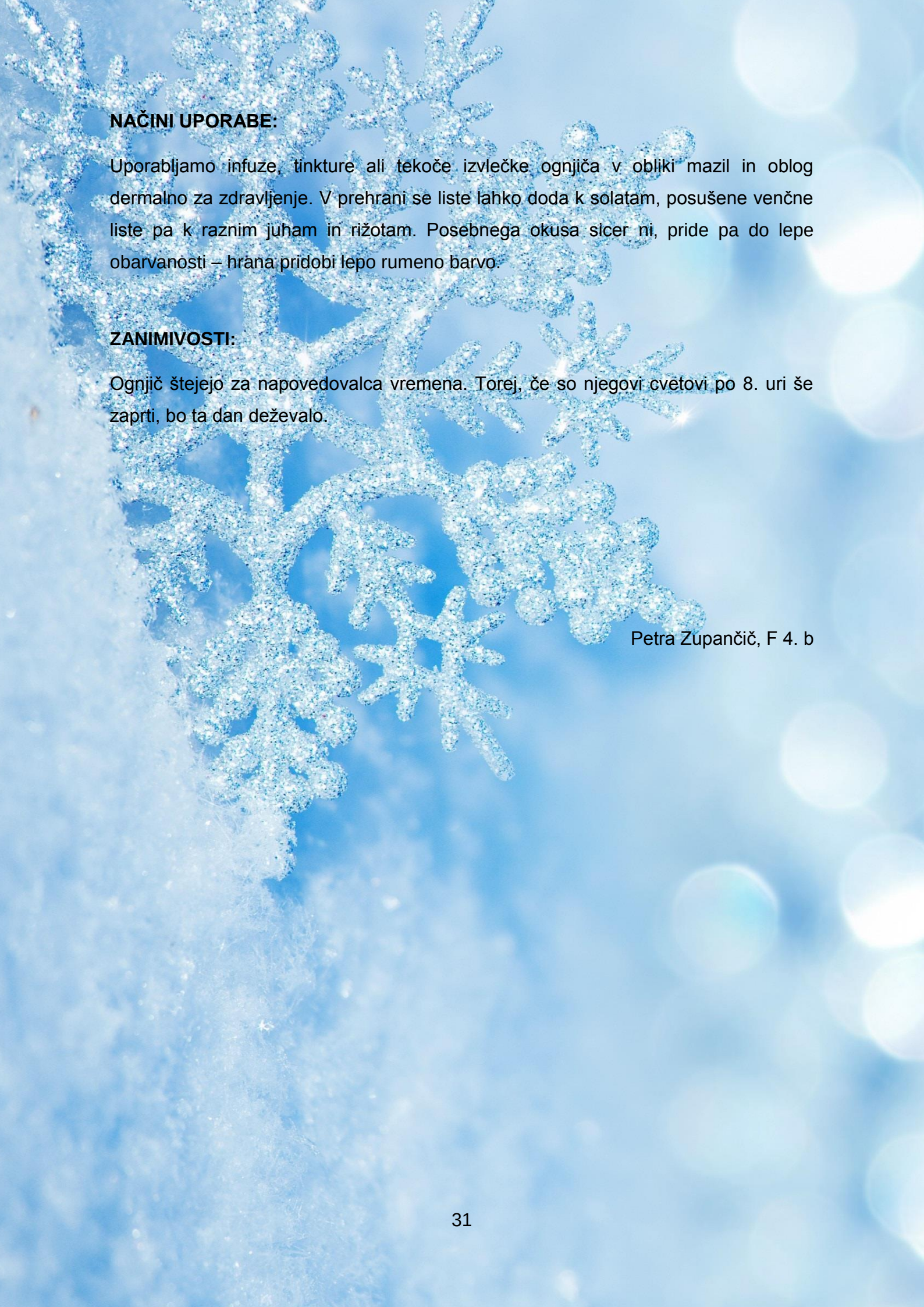
Ognjič so nekoč uporabljali že Rimljani in Egipčani. Verjeli so v njegov pomlajevalni učinek. Z njim so zdravili tudi različne poškodbe, vse do danes pa je ohranil še mnogo zdravilnih učinkov.

UČINKOVINE:

Ognjič je bogat z učinkovinami, kot so eterična olja, saponini, flavonoidi, karoteni (likopen in lutein) in ksantofil.

DELOVANJE IN UPORABA:

Deluje protiglivično, protivnetno, protibakterijsko in protivirusno. Pospeši celjenje ran, odličen je za zdravljenje vnetij kože in sluznice, prask, ran, kožnih razjed, vreznin, dermatitisa, opeklin in pikov žuželk.

NAČINI UPORABE:

Uporabljamo infuze, tinkture ali tekoče izvlečke ognjiča v obliki mazil in oblog dermalno za zdravljenje. V prehrani se liste lahko doda k solatam, posušene venčne liste pa k raznim juham in rižotam. Posebnega okusa sicer ni, pride pa do lepe obarvanosti – hrana pridobi lepo rumeno barvo.

ZANIMIVOSTI:

Ognjič štejejo za napovedovalca vremena. Torej, če so njegovi cvetovi po 8. uri še zaprti, bo ta dan deževalo.

Petra Zupančič, F 4. b

AMERIŠKI SLAMNIK (*Echinacea spp.*)

Bliža se zimski čas in s tem čas prehladov, zato je sedaj primerni čas, da vemo, kako povečati odpornost, da ne zbolimo. Odpornost pomeni pravilno delovanje imunskega sistema, ki je ves čas tarča različnih dejavnikov iz okolja, ter vplivov, kot so premalo spanja in počitka, spremembe v temperaturi (mraz, vročina).

Slika 25: Ameriški slamnik

Da povečamo odpornost imunskega sistema, moramo uživati snovi, ki to podpirajo. Te snovi se imenujejo imunostimulanti. Imunostimulanti se nahajajo v raznih živilih, nekaterih zdravilih in različnih prehranskih dopolnilih. Eden boljših imunostimulantov je ameriški slamnik.

Škrlatni ameriški slamnik ima dolgoletno tradicijo in izhaja iz severa Amerike. Spada med zelenate trajnice in uvrščamo ga v družino nebinovk (*Asteraceae*). Pogosto je zasajen v vrtovih in parkih kot okrasna roža, vendar se uporablja tudi v zdravstvu. Rastlina zraste v višino nekje od 60 do 150 cm. Prvo leto cveti septembra, naslednja leta pa že od junija. Potrebuje veliko sonca in vlažna tla.

Slika 26: Nasad Ameriških slamnikov

Ta rastlina se je uporabljala že pri starejših ljudstvih za zdravljenje različnih bolezni, celjenje ran, lajšanje prehlada in celjenje kožnih izpuščajev. Uporabljajo se tako podzemni deli rastlin (korenina) kot nadzemni (listi, cvetovi).

Vsebuje mešanico aktivnih snovi, ki imajo antimikrobne lastnosti, zavirajo nastanek in rast mikroorganizmov. Prav tako vsebuje snovi, ki imajo močne antioksidativne lastnosti, ki preprečijo, da bi se snovi oksidirale. Prav tako vsebuje druge snovi, ki krepijo imunski sistem, kot so fenolne spojine, terpenoidne spojine, lipidne spojine in spojine, ki vsebujejo dušik (alkilamidi in alkaloidi), polisaharidi in derivate kavne kisline. Da je ameriški slamnik res učinkovit, nas najbolj prepričajo klinične raziskave, ki vse to potrjujejo. Za polisaharide so ugotovili, da spodbudijo aktivnost nekaterih belih krvnih celic (levkocitov), ki so odgovorne za obrambo telesa.

Poznamo ga v treh oblikah: škrlatni, ozkolistni in blede ameriški slamnik. Največ raziskav o učinkovitosti potrjuje škrlatni ameriški slamnik.

Po raziskavah, če ameriški slamnik uživamo skupaj z vitaminom C, se možnost, da dobimo prehlad, zmanjša za 86 %. Uporabimo ga za preprečevanje bakterijskih, glivičnih in virusnih okužb ter za zmanjševanje vnetnih procesov. Ugotovili so tudi, da izvleček ameriškega slamnika učinkuje neposredno na različne tipe virusov in gripe.

Pripravek ameriškega slamnika se uporablja oralno. Spiranje ustne votline krepi dlesni. Uporablja se kot peroralni pripravek v obliki tinktur, čajev ter v obliki zdravil in prehranskih dopolnil. Lahko pa se uporablja tudi dermalno, nanesemo ga lahko na kožo.

Čeprav ima ameriški slamnik toliko pozitivnih lastnosti, pa ne smemo pretiravati s prevelikimi odmerki, saj lahko občasno povzročajo omotičnost in slabost z bruhanjem. Prav tako se odsvetuje bolnikom z avtoimunimi boleznimi, pri tuberkulozi, levkemiji, kolagenozi in aidsu. Odsvetovana je uporaba v nosečnosti in v času dojenja ter pri otrocih do četrtega leta starosti.

Patrick Kmetič, F 2. a

MITI O PREHLADU IN GRIPI

Zaradi mraza zbolimo.

Napačno. Mraz ne povzroča prehlada. Če kdo čisto sam zmrzuje na Arktiki, verjetno ne bo zbolel, ker ni izpostavljen virusom in bakterijam. Če pa nas zebe, lahko to oslabi imunski sistem, tako da smo potem dovzetnejši za okužbo.

Treba se je dobro preznojiti.

Napačno. Virusi se z izločanjem znoja ali drugim pregrevanjem ne bodo izločili, tudi simptomi ne bodo izginili.

Zdravil ni treba jemati, saj bo prehlad sam minil.

Napačno. Če močno kašljamo in nam teče iz nosu, je smiselno poseči po zdravilu, ki lajša simptome in zmanjšuje nevarnost, da bomo okužili ljudi v svoji okolici.

Iz nahoda se lahko hitro razvije gripa.

Napačno. Veliko ljudi še vedno verjame, da sta prehlad in gripa eno in isto. Prehlad se nikoli ne more razviti v gripo, ker gre za dve popolnoma različni bolezni, ki ju povzročajo popolnoma različni virusi. Lahko pa prehlad oslabi telo in se potem lažje okužimo še z virusom gripe.

Antibiotiki pomagajo.

Napačno. Antibiotiki pomagajo le pri bakterijskih okužbah. Prehlad večinoma povzročajo virusi, zato so antibiotiki brez moči. Njihova uporaba je smiselna pri zapletih, ko pride do bakterijske okužbe.

Savna blaži prehlad.

Napačno. Savnanje je priporočljiva preventiva, a le za zdrave ljudi. Če smo že prehlajeni, bomo z izpostavljanjem vročini še oslabili imunski sistem. Enako velja za polivanje s hladno vodo – primerno je le za zdravo telo.

Vročino je vedno treba znižati.

Napačno. Vročina je zdrava obrambna reakcija telesa na okužbe. Če prekmalu posežemo po zdravilih, ki znižujejo vročino, bomo telesu vzeli možnost, da bi se bolezni postavilo v bran z lastnimi močmi. Vročino znižujemo, ko je višja od 38 ° C.

Rekreacija ne škoduje. Gibanje pomaga premagati prehlad.

Napačno. Če smo bolni, moramo počivati. Telesni napor lahko privede do resnih obolenj (npr. do bronhitisa ali pljučnice), poleg tega se lahko razvijejo kronične težave z dihal.

Maša Zajc, prof.

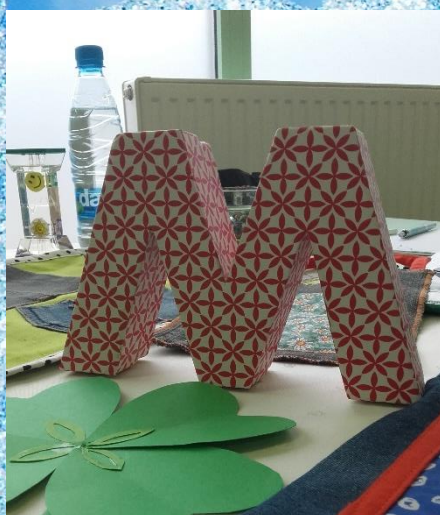
SAJENJE TULIPANOV PRI PREDMETU KAKOVOST

Slika 27: Sajenje tulipanov

Dijaki Z 2. b

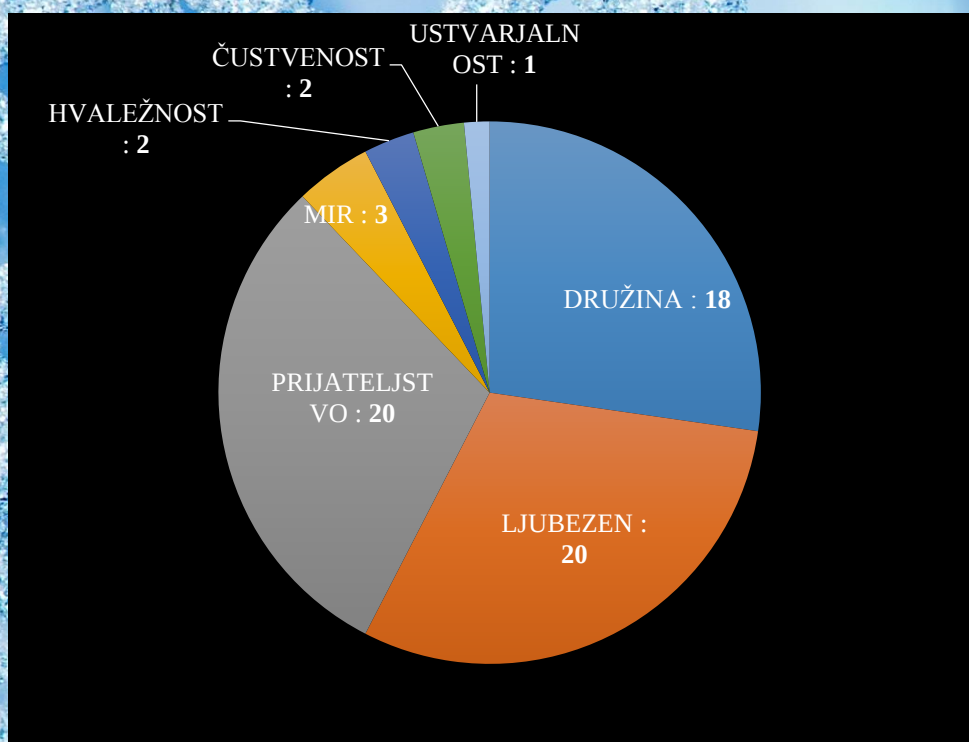
NAJBOLJŠA PODJETNIŠKA IDEJA JE OD PROFESORICE MARIJE RAČIČ - ŽEPKI SREČE

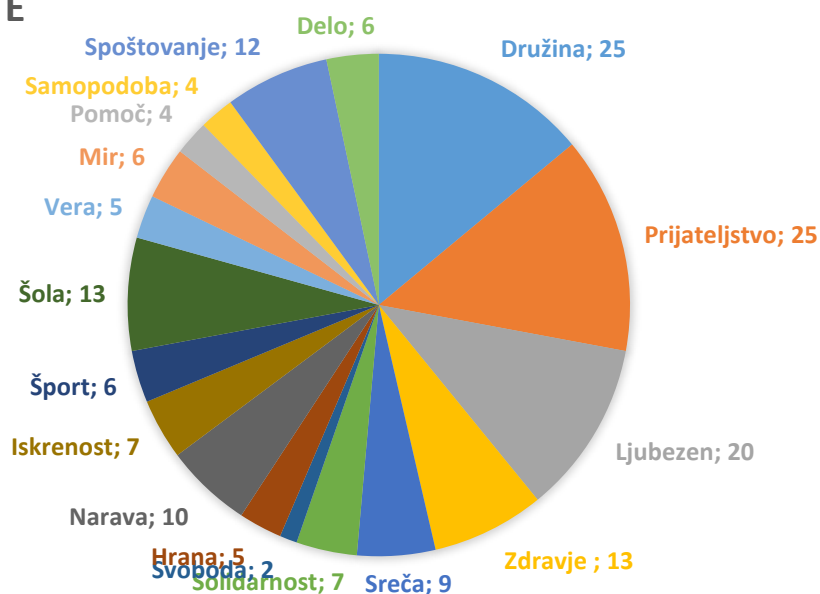
Slika 28: Podjetništvo. Marija Račič – prva z leve

VREDNOTE MED MLADIMI

Pri etiki v zdravstveni negi so se dijaki Z 2. a in Z 2. b z Marijo Račič pogovarjali o vrednotah in pripravili anketo, ki odraža njihovo uvrščanje vrednot v življenje.

VREDNOTE

Stolpec2	Stolpec1
Družina	25
Prijateljstvo	25
Ljubezen	20
Zdravje	13
Sreča	9
Solidarnost	7
Svoboda	2
Hrana	5
Narava	10
Iskrenost	7
Šport	6
Šola	13
Vera	5
Mir	6
Pomoč	4
Samopodoba	4
Spoštovanje	12
Delo	6

Slika 29: Vrednote

BODOČI NOVOMEŠKI KEMIKI E-CIKLIRALI

V okviru postavitve uličnih zbiralnikov na nekatere večje ekološke otoke v občinah Novo mesto, Šentjernej, Škocjan, Mirna Peč, Dolenjske Toplice, Žužemberk, Straža in Šmarješke Toplice, ki se je zgodila letošnjega maja, so organizatorji 23. oktobra 2017 izvedli eko delavnico za novomeško mladino. Dijaki Srednje

zdravstvene in kemijske šole so se spoznali s starimi aparati in pravilnim ravnanjem s tovrstnimi odpadki. Delavnica se je zgodila v sklopu projekta LIFE Gospodarjenje z e-odpadki s sloganom E-cikliraj pod vodstvom družbe ZEOS, d.o.o.

Kviz je bil le eden izmed zabavnih aktivnosti delavnice, ki je mlade popeljal v svet E-cikliranja. Poleg tega so izdelovali tudi zanimive plakate, kjer so se spoznali z dejstvom, zakaj je pomembno, da se e-odpadke in odpadne baterije E-ciklira. Kreativni so bili pri oblikovanju sloganov – stavkov, ki pozivajo potrošnike k E-cikliranju, in oblikovali naslednje:

- **Ni važno, kolk si star, bodi car in E-cikliraj!**
- **Priklopite na zeleno in E-ciklirajte za boljši jutri!**
- **E-cikliraj, da boš car, ni pomembno, kok si star, važno, da ti je mar!**
- **E-cikliraj, stare in mlade motiviraj!**

Dijakom so bili na dogodku v pomoč moderatorji: Urša Dolinšek iz družbe ZEOS, d.o.o. ter Kaja Čop, Urban Krevl, Laura Krančan in Sara Žvikart iz Zavoda Mladinska mreža MaMa.

Dogodek je mlade na dolenjskem koncu izredno motiviral, saj so izkazali zanimanje za vsebino in pripravljenost za spremembe na tem področju. Predlagali so nekaj

dobrih rešitev za zmanjšanje e-odpadkov, kot recimo boljša kakovost izdelkov, hkrati pa so razmišljali o načinih ponovne uporabe aparatov ter izpostavili nekaj trenutno najbolj aktualnih možnosti, ki jih tudi sami uporabljajo.

NEKAJ UTRINKOV Z DELAVNICE E-cikliraj

Delavnica mi je bila zelo všeč, ker sem se naučila veliko novega. Všeč mi je bilo tekmovanje med skupinami, saj smo tekmovali za nagrado.

Staša

Delavnica je bila zelo zanimiva, koristna in poučna za nas. Z znanjem, ki smo ga pridobili, bomo ohranili čisto okolje.

Alja

Tema delavnice mi je bila zelo všeč, saj je pomembno, da se izobražujemo o odpadkih. Všeč mi je bila njihova zastava. Moderatorji so bili zelo prijazni. Želim si še več takih aktivnosti. Najbolj všeč pa mi je bila nagrada (vstopnica za kino).

Nika M.

Delavnica je bila zelo izobraževalna. Naučila sem se veliko o ločevanju odpadkov. Bilo je zelo zabavno, saj smo sestavili svoj slogan o recikliranju in se med seboj še bolj spoznali.

Lorelaj

Delavnica mi je bila zelo všeč, saj je bila drugačna kot druge in te pripravi do tega, da mladostniki delujejo in se borijo kot ekipa.

Tea

Delavnica mi je bila všeč, saj smo se marsikaj naučili. Najbolj všeč pa mi je bila izdelava plakatov.

Anžej

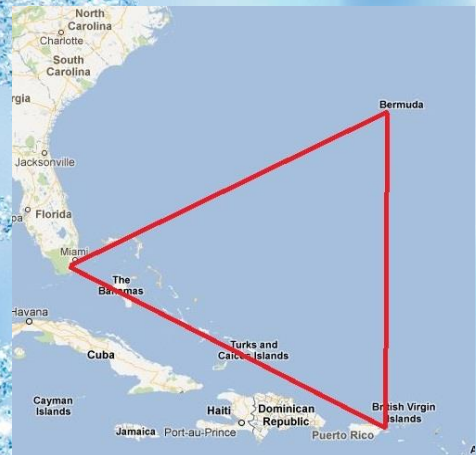

Slike: <https://www.flickr.com/photos/eodpadki/sets/72157686368582432>

Mojca Višček, univ. dipl, inž.

BERMUDSKI TRIKOTNIK

Gotovo je vsak od vas že kaj slišal o tem tako imenovanem Hudičevem trikotniku. Znan je po svojih številnih nerazložljivih izginotjih ladij, letal in več kot 8.100 ljudi. Seveda ne govorim o človeku ali stvari, ampak o območju, ki leži v trikotniku Bermudski otoki--Portoriko-Fort Lauderdale v Atlantskem oceanu. In kdo ga je tako poimenoval? To območje, ki obsega 1,3 milijon kvadratnih kilometrov, je poimenoval novinar **Vincent Gaddis** leta 1964. Vendar niso vsi, ki so pluli ali leteli čez to območje, umrli. Tisti, ki so preživeli nesreče, pripovedujejo o neverjetni svetlobi, odpovedi vseh naprav na ladjah in letalih ter o čudni nepojasneni megli. Hudičev trikotnik je znan po številnih nesrečah ...

Slika 30: Bermudski trikotnik

1918: izginotje bojne ladje

Ameriška bojna ladja **USS Cyclops** je bila del atlantske flote. Na poti do ZDA je izginila brez sledu, izgubili so 306 članov posadke.

1945: izginotje bombnikov

Na imenovanem **Poletu 19**, ki je imel rutinsko vajo, je skrivnostno izginilo pet bombnikov, ki so vzleteli iz oporišča Fort Lauderdale na Floridi. Izginilo je 27 ljudi brez kakršnih koli sledi. Po njih so poslali 13 reševalcev, vendar so tudi oni izginili.

1948: izginotje letala DC-3

28. decembra leta 1948 je pilot Robert Lindquist z dvema članoma osebja in 29 potniki vzletel iz San Juana v Portoriku proti Miamiju na Floridi. Ko je bil od cilja oddaljen še okoli 70 kilometrov, je letališče prosil za navodila ob pristanku. Sporočili so mu jih, a odziva iz pilotske kabine ni bilo več. Letalo je za vedno izginilo z radarjev.

1948: nesreča potniškega letala

Januarja leta 1948 je potniško letalo **star tiger**, ki je prevažalo 30 ljudi, letelo iz Anglije na Bermudske otoke. Zgodba je enaka prejšnjim: letalo je nenadoma izginilo z neba, čeprav posadka ni sporočila nobenih tehničnih težav.

1976: izginotje tovorne ladje

Panamska tovorna ladja **Sylvia L. Ossa** je pogosto plula v vodah blizu Bermudskega trikotnika, nato pa je leta 1976 izginila, z njo pa tudi 37 članov posadke.

1963: izginotje tankerja

Sulphur Queen je bil ogromen tanker, ki naj bi prevažal nafto, a so ga nato priredili za prevoz žvepla. 39-članska posadka in sam tanker so februarja izginili brez sledu. Ljudje so krivdo valili na Hudičev trikotnik, vendar je bil tanker v zelo slabem stanju in ne bi smel pluti.

Kot sem že povedala je območje znano po številnih nerazložljivih izginotjih. Vendar zakaj? Imamo 3 teorije za ta izginotja.

1. NLP-ji

Na to območje se je prvi podal Krištof Kolumb in je v svoj ladijski dnevnik zapisal, da je videval čudne svetlobne pojave na nebu in nepravilnosti delovanja kompasov. Ljudje so za te pojave začeli kriviti Nezemljane oziroma neznane leteče predmete. Leta 1945 so se v Bermudskem trikotniku izgubila tudi 3 letala brez sledu, zato so ljudje čedalje bolj začeli verovati, da so za izginotja kriva bitja iz vesolja. Kasneje so znanstveniki nepravilno delovanje kompasov pojasnili kot posledico neskladnosti geografskega in magnetnega severa, svetlobne pojave pa so pripisali meteorju.

2. MAGNETNO POLJE

Znanstveniki so ugotovili, da je v tem območju prisotno magnetno delovanje. Trdijo, da je magnetna privlačnost tako močna, da povzroča časovno-prostorske premike v druge dimenzije.

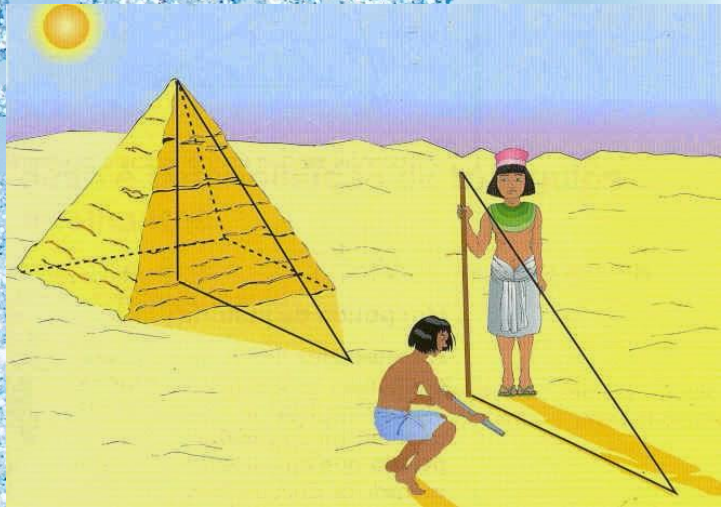
3. METAN

Ta teorija drži. Profesor **Joseph Monaghan** je to hipotezo preverjal s študentom **Davidom Mayom** z univerze Monash v Melbournu. Prišla sta do rešitve, da so veliki mehurji metana, ki izvirajo iz oceana, vzrok mnogih, če ne vseh, skrivnostnih izginotij ladij in letal na določenih lokacijah po svetu. Tudi drugi znanstveniki so to teorijo odobrili, saj pravijo, da je plin metan pod vodo in da vzhaja na površje, kjer pride v stik s kisikom in je možnost, da to reakcijo povzroči razstrelitev letalskih in ladijskih motorjev.

Urška Papež, Z 3. a

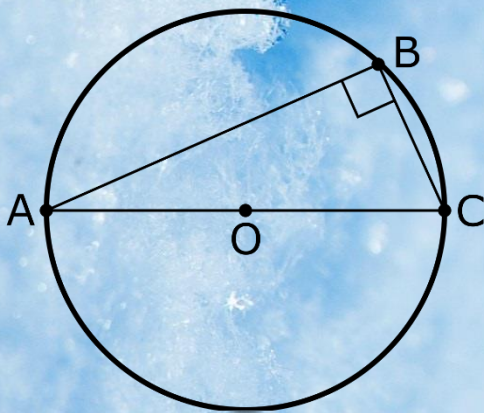
STAROGRŠKI MATEMATIK TALES

Tales je starogrški matematik, filozof in astronom. Napovedal je sončev mrk in je prvi, ki je izračunal višino piramide. Anekdota pravi, da je Tales višino piramide izračunal tako, da se je ulegel na pesek ter izmeril svojo višino oz. dolžino telesa. Nato se je postavil na eno stran izmerjene dolžine in čakal tako dolgo, da je bila senca enako dolga izmerjeni dolžini telesa. V istem trenutku pa je bila tudi dolžina sence piramide enaka njeni višini.

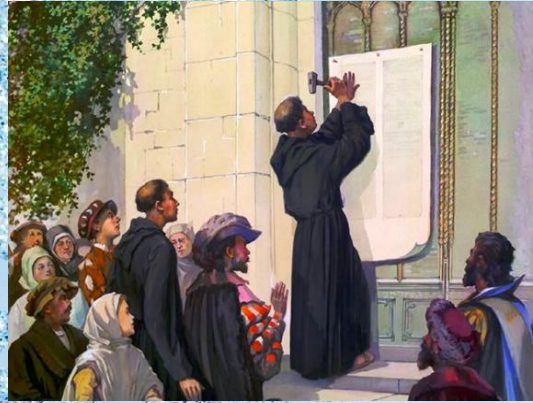
Slika 31. Internetni vir

Prav tako pa je Tales poznan po Talesovem izreku, in sicer poznamo 2 Talesova izreka. Talesov izrek uporabljamo za računanje dolžin v podobnih trikotnikih. Prvi govori, da če šop premic sekamo s snopom premic, je razmerje enakoležnih odsekov na katerem koli paru premic šopa vedno enako. Drugi pa govori, da je trikotnik pravokoten, kadar je njegova osnovnica enaka premeru kroga, vrh trikotnika pa leži na krožnici.

500 LET OD LUTROVIH 95 TEZ

Leta 1505 je mladi študent tekkel med nevihto, da bi našel zavetje, ko je nenadoma blizu njega udarila strela. Študent je v tem videl božji znak in se na smrt prestrašen zaobljubil sveti Ani, da bo postal menih, če preživi. Študent je dva tedna pozneje opustil študij in postal avguštinski menih. Kot menih je končal teološki študij in čez nekaj let je postal doktor teologije

Slika 32: Nabijanje tez na vrata cerkve

in jo poučeval na univerzi v Wittenbergu. Leta 1516 se je znašel v sporu z papeškim odposlancem, ki je prodajal odpustke. Kot vztrajen človek, kot je bil, je 31. oktobra leta 1517 na vrata cerkve v Wittenbergu nabil 95 tez oziroma stvari, ki so ga motile v Cerkvi. Motilo ga je kar nekaj stvari in odvisno, koliko ste poslušali pri urah zgodovine, nekaj od teh stvari že poznate. To je bila seveda prodaja odpustkov, bogastvo Cerkve in vpletenost Cerkve v državo. Seveda je Cerkev to drugačno razmišljanje toplo sprejela in kot posledica je Lutra povabila v pričanje pred cesarski zbor v Wormsu, da bi se lepo pogovorili o teh idejah, ki jih je bila pripravljena sprejeti. Luter je bil po pričanju izzobčen in preganjan, saj je vztrajal pri svojem. Zavetje mu je ponudil njegov prijatelj in volilni knez Friderik Modri. Tako se je začela reformacija.

Na slovenskih tleh je imel velik vpliv tržaški škof Peter Bonomo, ki je bil velik

Slika 33: Primož Trubar

humanist in poznavalec del Erazma Rotterdamskega. Škof Bonomo je bil tudi učitelj in eden izmed njegovih učencev je bil slavni Primož Trubar, ki je napisal Abecednik in tisto drugo knjigo. Saj jo poznate – Katekizem. Tako smo dobili

slovenski jezik in slovnico. Pomembna sta tudi Bohoričeve Zimske urice ter Kreljeva Otročja biblija. Ko smo že pri Bibliji, je prvo v sloveščino prevedel Jurij Dalmatin in s tem pokazal, da Slovenci nismo narod brez kulture, za kakršnega so nas imeli tuji vladarji. Končno smo tudi mi dobili svoj knjižni jezik. Je bil že počasi čas, da se tudi nas opazi.

Žan Novak, Z 1. b

FAZANI

KZ 1. a

B 1. a

F 1. a

F 1. b

K 1. a

K 1. b

Z 1. a

Z 1. b

Z 1. c

Z 1. d-pti

PROJEKTNI DNEVI NA GORJANCIH

V sredo, 13. 9. 2017, smo se dijaki 3. letnika programa zdravstvena nega odpravili na projektne dneve na Gorjance. Veselili smo se vseh presenečenj, ki so nas čakala na poti. Pot po Trdinovi poti smo začeli v Gabrju pri spomeniku padlim borcem 2. svetovne vojne. Prvi postanek, ki je bil namenjen slačenju odvečnih rokavov, manjšemu prigrizku ter razlagi o markacijah, smo opravili pri cerkvici sv. Miklavža nad Pangrč Grmom. Po planinski poti smo nadaljevali pot do zaščitene košenice Rute, ki je pravi biser Gorjancev. Sledil je počitek za malico in razlaga prof. Korasa, kje smo, kaj vidimo in v katero smer nadaljujemo pot. Pri izviru Gospodična smo obnovili znanje o pisatelju Janezu Trdini ter Bajkah in povestih o Gorjancih. Na Miklavžu pri oglarskih kopi nas je pričakala gospa Marjana Antić Trščinar iz Društva Gorjanskih košenic in nam razložila zgodovino in delovanje kope. V popoldanskih urah smo prispeli do Doma na Miklavžu, kjer smo se namestili po sobah, razdelili po skupinah ter pripravili na kviz in ustvarjanje logotipa. Po kratkem počitku nam je gospod Nejc Vidrih razložil in pokazal osnove preživetja v naravi. Ponosni smo, saj znamo zdaj narediti improvizirano ležišče iz vej in listja, zakuriti ogenj s pomočjo kresila, kje najti vodo in hrano. Naučil nas je, da smo kot skupina močnejši. Pomemben je ekipni duh. Seveda brez vojaške telovadbe ni šlo. Lačni in prijetno utrujeni smo odšli na večerjo. Sledil je družabni večer in počitek. Naslednji dan smo se zbudili v sončno jutro in z dobro voljo po zajtrku odšli na Trdinov vrh. Po državni meji smo se sprehodili do Košenice Krč in po krožni poti vrnilo do Doma na Miklavžu. Po kosilu smo se po skupinah pomerili v tekmovanju iz prve pomoči. Sledila je razglasitev zmagovalne skupine v Gorjanskem mnogoboju. Prijetno utrujeni, polni novih vtisov in znanja smo se vrnilo domov. Kot razred smo se dodatno povezali in nasmejali.

Dijakinje Z 3. c: Urška,
Maruša, Erika Š., Nina, Neža, Sara

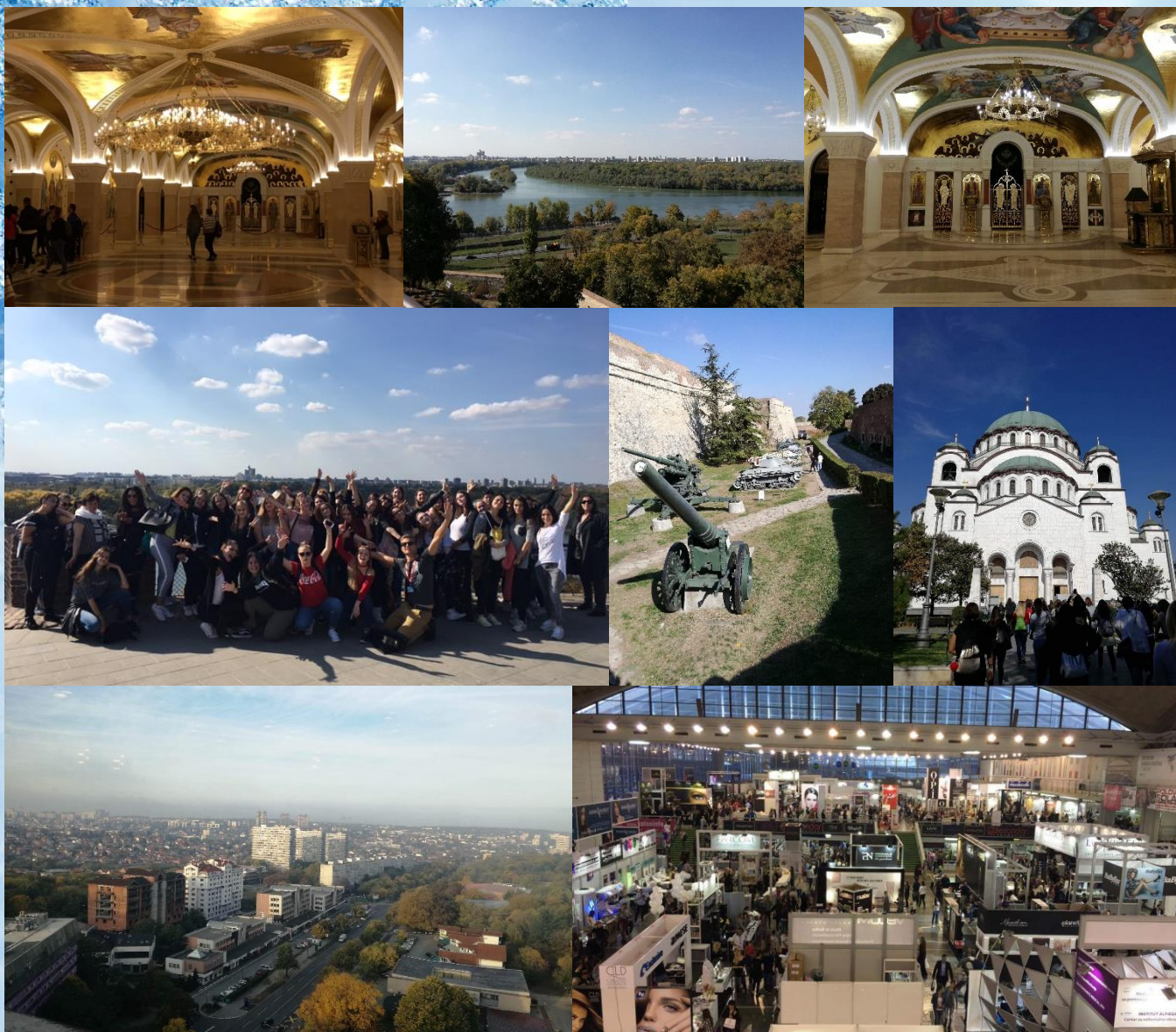
STROKOVNA ESKURZIJA V MÜNCHEN IN SALZBURG (13. 10. 2017–14. 10. 2017)

V petek, 13. 10. 2017, smo se dijaki kemijske in farmacevtske šole ob 3. uri zjutraj z avtobusom odpravili na pot proti Münchnu. Okoli 10. ure zjutraj smo prispeli v München in odšli v Tehniški muzej. V muzeju smo si lahko ogledali čudovito in ogromno tehniško zbirko, ki je obsegala kar 6 nadstropij. Na vrhu muzeja stoji observatorij, ki ponuja čudovit razgled na mesto. Po ogledu muzeja smo se peš odpravili v center mesta, kjer smo si ogledali najpomembnejše znamenitosti: osrednji trg, Kraljevi trg, Ludvikovo cesto, ob kateri so Bavarska državna knjižnica, Ludwik-Maksimiljanova univerza. Imeli smo nekaj prostega časa za nakupovanje in ogled ulice. Nato smo se z avtobusom zapeljali do olimpijskega parka, kjer smo si ogledali BMW-Welt. Ogled je bil zelo zanimiv, saj smo videli najnovejše in najbolj napredne avtomobile. Po krajšem sprehodu do olimpijskega stolpa in jezera smo se odpravili v hotel in tam prespali. Naslednje jutro smo se odpravili severno od Münchna in si ogledali prvo koncentracijsko taborišče Dachau; ogledali smo si muzej, tudi film in predmete, ki so pripadali zapornikom. Ogledali smo si tudi zadnji stoječi baraki, v katerih so prebivali zaporniki, ter krematorij, v katerem je tudi 'prha'. Nato smo se odpravili v Salzburg. Tam smo si ogledali mestne znamenitosti, kot so Mozartov trg, njegovo rojstno hišo, Sacherjev hotel ... Nato smo se odpeljali do Halleina, kjer smo obiskali tamkajšnji solni rudnik, v katerem so sol pridobivali že pred več kot 7000 leti. V rudnik smo se odpeljali z rudarskim vozom, peljali smo se tudi s splavom po podzemnem slanim jezeru. Po ogledu rudnika smo se odpravili proti domu.

Tina Jazbec, K 4. b

PRELEP VIKEND V BEOGRADU

V petek, 13. 10. 2017, smo se v zgodnjih urah dijakinje KZ 3. a, KZ 4. a in KZ 4. b usedle na avtobus, ki nas je popeljal proti Beogradu. Pot je bila dolga in na mejah gneča. Kljub temu smo se vse veselile nove dogodivščine. V Beograd smo prispele okoli 10. ure. Naš prihod v Novi Beograd je naznanila velika stolpnica v obliki vrat. Avtobus nas je najprej popeljal do Hiše cvetja ter Titove grobnice. Tu se nam je pridružil vodič Filip, ki nam je povedal malo o Titovi grobnici. Same smo si na hitro ogledale Titovo pisarno, spominke, darila, ki jih je prejemal iz celega sveta v času predsednikovanja. Na steni je visela tudi slika, na kateri je britanska kraljica s Titom. Po ogledu smo se skupaj zapeljali skozi Dedinje, najelitnejšo četrt z razkošnimi vilami. Naslednji postanek je bil pri največji pravoslavni cerkvi na Balkanu, cerkvi sv. Save, katere notranjost še ni opremljena. Trenutno so v fazi izdelovanja mozaika na stropu te mogočne zgradbe. Cerkev je zelo velika in razkošna. Odpeljali smo se do beograjske trdnjave Kalemegden, od koder se vidi prelep razgled na mesto in sotočje Donave in Save. Pot smo nadaljevali peš po Knez Mihajlovi ulici, kjer je veliko trgovin in gostinskih lokalov. Ulica se zaključi s Trgom Republike. Tu smo se poslovili od našega vodiča Filipa. Nato smo imele tri ure prostega časa za ogled in nakupovanje spominkov za naše najbližje. Ob 18 h so nas lepo sprejeli v hotelu Srbija. Hitro smo se nastanile in si ogledale okolico hotela, si privoščile čaj v hotelskem bifeju ter poklepetale s prijateljicami iz sosednjega razreda. Razgled iz hotela je bil čudovit, saj smo bile nastanjeni v 9. nadstropju. Večerjo in zajtrk pa smo imele v 18. nadstropju, kjer je bil razgled še lepši. Sejem se je odprl ob 10 h. Peljale smo se skozi most, katerega špica ima najvišji vrh na svetovni ravni. Arhitekt tega projekta pa je bil Slovenec. Na sejmu smo imele dovolj časa za ogled in nakup ličil, kozmetičnih izdelkov in pripomočkov. Po končanem ogledu sejma smo vse vesele in nasmejane stopale proti avtobusu, saj smo se že veselile prihoda domov. Pot se mi je zdela daljša zaradi vožnje mimo Panonske nižine. Prihoda v Slovenijo sem se zelo veselila, saj marsikdo ne ve, kakšno srečo imamo. V Beogradu so življenjske razmere drugačne kot pri nas. Vseeno je bila zelo lepa in nepozabna izkušnja, polna lepih spominov.

Slika 34: Beograd

Vesna Mikec, KZ 4. b

EUROPRAKSA NA MALTI

»Pa so se moje pobožne želje uresničile!« so bile moje misli, ko sem ugotovila, da so me izbrali za izmenjavo dijakov v programu Erasmus+. Po skrbnem pakiranju in pripravi še vedno nisem bila pripravljena na Malto. Prvi let z letalom, katerega si bom zapomnila po hudi bolečini v ušesu zaradi pritiska, je minil hitro. Vožnje po levi sem se navadila v nekaj dneh, z jezikom nisem imela težav, čeprav so se domačini malenkost lovili v angleščini, saj (sploh odrasli in starejši) še vedno pogosteje govorijo malteško kot pa angleško.

Prakso sem opravljala v zasebnem rehabilitacijskem centru, kjer imajo svoj fitnes, bazen in apartmaje za paciente.

Tukaj so bili ljudje zaposleni skorajda iz vseh držav: Indija, Anglija, Slovaška, Francija, Italija,

Japonska, Srbija ... kako mi je zaigralo srce, ko sem med malico slišala moški pogovor v domačem jeziku! No, ne ravno domačem, ampak razumela sem pa vse.

Slika 35: Malta

Slika 37: Malta

Slika 36: Malta

Srbi in njihov jezik, ki mu do sedaj nisem bila preveč naklonjena, so postali moja edina vez, ki me je med prakso spominjala na Slovenijo. Seveda smo tudi delali po enakih standardih, le da smo na Malti veliko več časa namenili rehabilitaciji pacientov.

Malta mi bo najbolj ostala v spominu po ljubečih in veselih domačinih in čudoviti pokrajini. Ozke ulice, prepolne majhnih prodajalen, ki vabijo radovedne poglede, dotik vročega junijskega sonca in peščenih plaž ter kristalno čiste vode penečih se valov, sladkih koktajlov in osvežujočih sladoledov ... skoraj neresnično, tako pravično.

Slika 38. Malta

Ne bom pozabila tortille de patatas in celotne španske kuhinje, ki so mi ji predstavili moji sostanovalci, ali pa

tradicionalnih malteških jedi, kot so qassatat in arancini.

Morda mi bodo v spominu najbolj ostala preprosta naključja, ki sem jih doživela.

Med pohajkovanjem sem odkrila sirotišnico, ki so jo vodile nune in v kateri sem delala kot prostovoljka. Igrala sem se z malčki vseh ras in barv, plezali so po meni in se smejali, me začudeno gledali, ko sem začela peti pesmico Mi se imamo radi.

Izkušnje in spoznanja me spremljajo še danes.

Sara Krnc, Z 4. c

MALTA

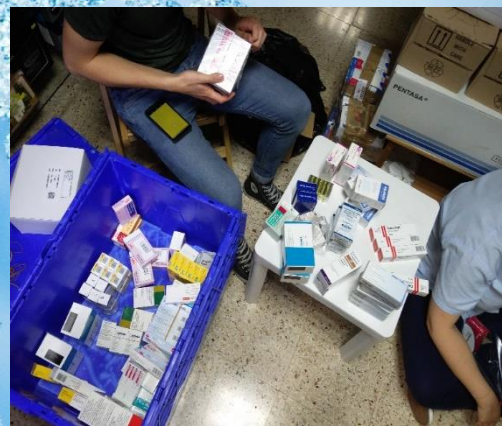
We started our journey on Monday 29th May early in the morning. We went to the

Slika 40: Central Pharmacy

airport in Trieste and from there we flew to Rome where we waited for another plane that took us to Malta. A taxi driver, who was already waiting for us, picked us up and dropped at our apartments. Luka and I were living in Birkirkara, which is in the central region of Malta. Our roommates were from France, Spain and Germany and they were really kind and friendly. The next morning, I

went to a meeting in Paragon Europe where they gave us information about our jobs. And then it was Wednesday, my first day of work. I worked in a Central Pharmacy with amazing people. My co-workers were really kind, helpful and friendly. Luka and I worked together, but as pharmaceutical work is not our main educational domain, we did not really know what to do in a pharmacy, however we did our best and our co-workers helped us immensely.

Slika 39: Drug Delivery

My mornings were mostly spent in the Central Pharmacy where I have learnt a lot of

Slika 41: Capital city Valletta

new things about drugs and also the lifestyle of people here in Malta and their culture. But my afternoons were also exciting mainly because my other Slovenian friends and I visited a lot of places, museums and other interesting sights in Malta. We visited the old city in Mdina, Catacombs in Rabat, National aquarium in Bugibba, San Anton Gardens, the capital city of Malta, Valletta, Popeye village and many more. We always

had superb time because we have learnt many new things about Malta, we met their culture and with those trips we also explored almost every part of Malta. Meanwhile, Luka and I also moved from our apartment in Birkirkara to a brand new apartment in Saint Pauls Bay. We did not complain much because the beach was only 2 minutes away and the view from our apartment on the sea was amazing.

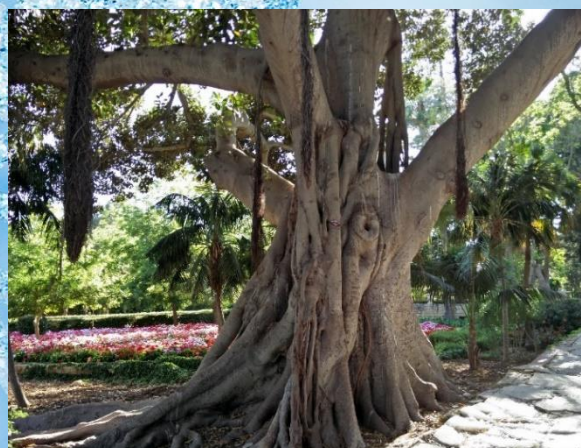
Of course we also visited almost every beach in Malta where we spent a lot of time relaxing and spending time together.

Slika 42: Old city Mdina

Slika 44: Blue Lagoon

Slika 43: San Anton Gardens

But on 19th June it was time to go home. In that time, I have learnt how to adapt in a new country, my English has improved greatly and I met friends that I will never forget. All in all, it was an amazing experience and I would like to say thank you to *Šolski center Novo Mesto, Erasmus+ and Paragon Europe* for making this possible. This was a whole new chapter in my life and I hope there will be many more chapters because I have just started my novel.

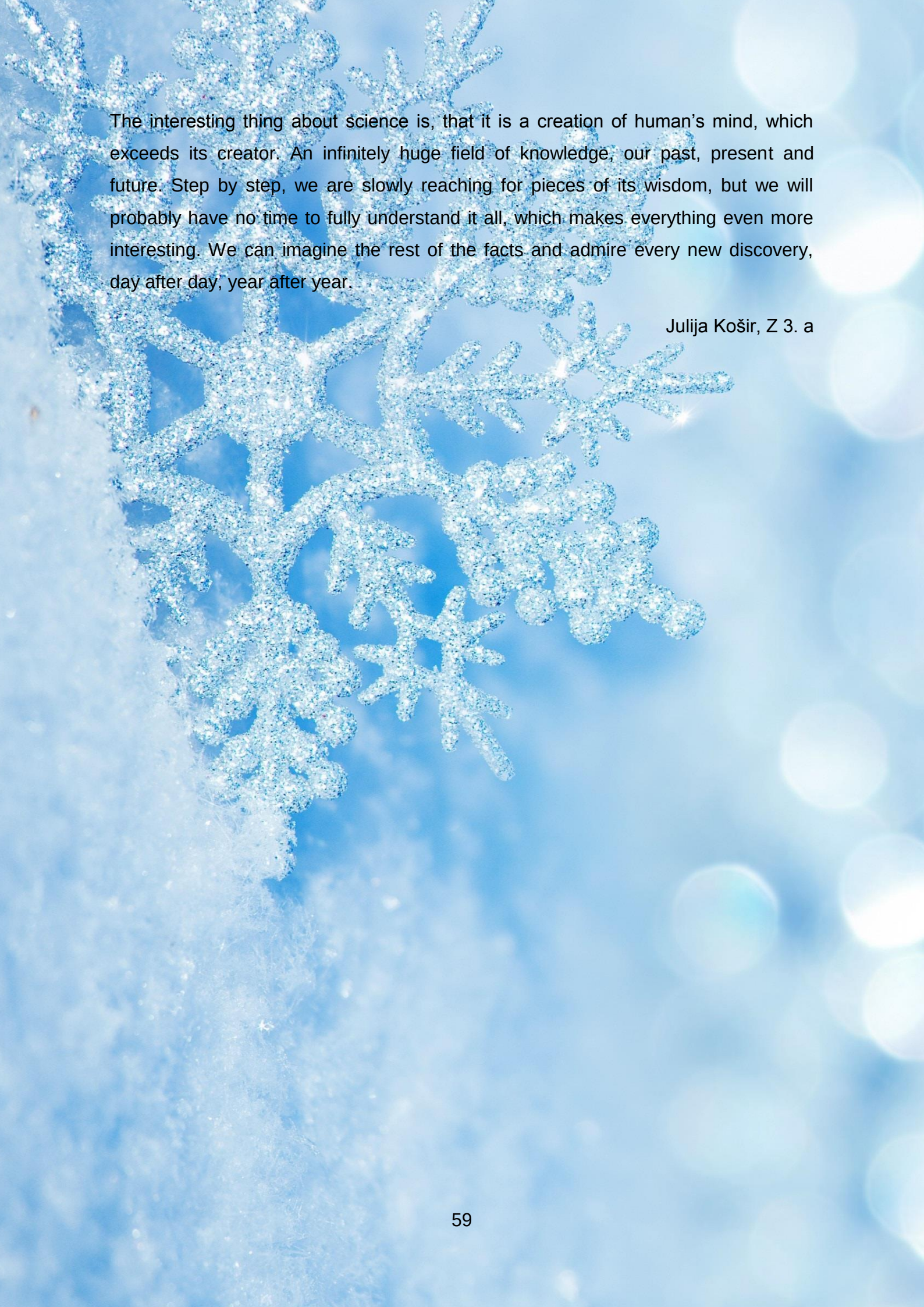
Matic Delak, K 4. a

SCIENCE WILL CONTINUE TO SURPRISE US

Observing an enormous amount of books in a library makes me think about how unimaginably intelligent human beings are. About everything we have discovered in our, as a matter of fact, short period of existence. But, the more I think about it, the more I wonder how much we have not discovered yet? How many grounds of science are out there, flying across the universe and waiting for us to find and research them? Are they even finite, or every claim brings up new questions?

As Socrates said, “The only true wisdom is to know that you know nothing”. Quote’s meaning is still relevant today, hundreds of years (and also hundreds of discoveries) from then. In all this time people have remained the same: creatures, amazed at their own existence, trying to fully understand the world around them by creating scientific laws and theories. Furthermore, we are trying to understand ourselves – how is a group of brain cells capable of creating a unique state of mind, with its own opinion, point of view and a 24/7 consciousness? How is it possible that we have free will? Do we even have it? Do our decisions depend on quantum mechanics, were they programmed in the moment of the Big Bang or is it all just an illusion? We have been wrestling with such questions for millennia and maybe, in a parallel universe, we have already found the answers. And again an endless amount of questions about parallel universes shows up. Will we ever know everything?

The scientists strive to find the theory of everything – a theory, that links together all the other theories and explains every action in the universe. If they found it, it would be an answer to all the questions from whichever branch of science. Sounds like achieving a state of nirvana or finally living in symbiosis with nature, now that we know all its problems. The question is, would we really know everything, or just our definition of everything, but not the facts beyond our edge of reason? Are there things that we simply cannot understand? Watching a human discovering the world from a higher point of view (something like God or the aliens) probably looks similar to a child learning how to walk – an action, that seems pretty basic to us, but like a whole new world to this primitive being. If God had watched Isaac Newton releasing laws of motion and gravity, he would probably have laughed, “Come on Isaac, you have not just discovered gravity, it has always *been there*”.

The interesting thing about science is, that it is a creation of human's mind, which exceeds its creator. An infinitely huge field of knowledge, our past, present and future. Step by step, we are slowly reaching for pieces of its wisdom, but we will probably have no time to fully understand it all, which makes everything even more interesting. We can imagine the rest of the facts and admire every new discovery, day after day, year after year.

Julija Košir, Z 3. a

HELLO! HOW ARE YOU? – an overly stretched greeting analysis

I shall now greet you with a generic sonic signal used for catching the attention of the person it is directed at, usually accompanied by a personally chosen simple hand gesture, used to increase the possibility of getting the wanted attention.

At the moment your attention has been fully directed at me, I will sonically send a non-obligatory demand to receive sonic information in return, which would give me the knowledge of your physical and emotional condition in the chronological vicinity.

Upon receiving this information I, an emotionally close individual to you, also referred to as a friend, pal, fellow, etc., will hopefully be satisfied with the fact that you are in a condition or situation, described as enjoyable or satisfying.

If that is not the case, I shall respond by asking you what the cause of your negative condition or the situation you are in is.

In case your condition is satisfying or positive, I would expect a response similar to my original question, met with a similar response to your answer, this time coming from my side.

And thus our generic greeting will be concluded and the real conversation shall begin whenever and whichever way it will.

Aleksander Cigoj, K 2. b

OKTOBERFEST

Jedes Jahr findet in Deutschland ein 16-18 Tage langes Fest statt, das allen Bierliebhabern viel Freude bringt. Es heißt Oktoberfest und ist das größte Bierfest auf der Welt. Das Fest ist ein wichtiger Teil der bayrischen Kultur. Im Grunde geht es um Trinken und Spass zu haben. Genauer gesagt, man trinkt viel Bier. Im Jahr 2016 hat man fast 8 Millionen Liter Bier getrunken.

Das erste Oktoberfest fand 1810 statt. König Ludwig heiratete Prinzessin Therese. Die Leute feierten fünf Tage lang in ganz München. Am letzten Tag, am 17. Oktober, gab es auf einer Wiese ein Pferderennen. Auf Bayrisch sagt man „Wiesn“ zum Oktoberfest.

Slika 45: Oktoberfest

Wie sieht das Fest aus? Es gibt viele Festzelte, in denen Musik läuft und die Besucher trinken, essen und feiern können. Viele von ihnen tragen eine Tracht: Männer ziehen Lederhosen und Frauen Dirndlkleider an. Bier trinken sie aus Maßkrügen. Es passt genau ein Liter hinein. Man isst

Weißwürste, Süßigkeiten und Lebkuchenherzen und hört Musik. Das Oktoberfest wird vom aktuellen Münchner Oberbürgermeister eröffnet. Um 12 Uhr sticht der Oberbürgermeister das erste Bierfass an. Er ruft „O’zapft is“. Das ist Bayrisch und bedeutet „Es ist angezapft“. Damit ist das Fest eröffnet. Zum Oktoberfest kommen etwa 6,4 Millionen Besucher, 15% von diesen Besuchern sind Ausländer.

Ich denke, dass Oktoberfest wirklich ein cooles Fest ist.

Leja Bevec, Z 3. a

IZLET PO BOSNI IN HERCEGOVINI

V ponedeljek zjutraj, med počitnicami, smo se odpravili na pot proti Bosni in Hercegovini. Peljali smo se čez Hrvaško, prečkali mejni prehod v Slavonskem Brodu in nadaljevali pot proti Sarajevu.

Prvi postanek smo naredili v mestu Visoko, da bi si ogledali piramide. Odločili smo se za ogled ene piramide izmed petih, ki se imenujejo piramida Zemlje, Zmaja, Sonca, Lune in Ljubezni. Pod njimi je podzemni labirint, kamor smo odšli z vodičem. V labirintu so tuneli, nekateri so zasuti, nekateri pa so prehodni. V rovih smo videli kamnite plošče, katere starost so ocenili na preko 30 000 let. Ko smo hodili po rovih, smo bili presenečeni, kako neverjetno je bil čist zrak. Kot bi hodili po gozdu.

Po ogledu piramid smo nadaljevali pot proti Sarajevu, kamor smo prispeli v večernih urah. Kar takoj smo se odpravili na Baščaršijo, saj smo bili že pošteno lačni. Privoščili smo si tradicionalno bosansko jed čevapčiče v lepinji s kajmakom in jogurtom. Naslednji dan smo si ogledovali Sarajevo, pogledali smo mesto, kjer je Gavrilo Princip ubil prestolonaslednika Avstro-Ogrske Franca Ferdinanda, kar je bil povod za prvo svetovno vojno. Pogledat smo šli tudi spomeniški kompleks »tunel spasa«. Tunnel je bil narejen med vojno leta 1993. Izkopali so ga pod letališčem, kjer so ljudem dostavljali hrano, orožje in reševali ljudi. Seveda smo dan spet zaključili na Baščaršiji z odličnim čevapčiči.

Naslednji dan smo se odpravili proti Mostarju. Postanek smo naredili ob podrtem mostu na reki Neretvi. Most so partizani porušili med drugo svetovno vojno, da so lahko pobegnili okupatorju. Ranjence so nato čez Neretvo nosili po reki oz. po majhnem zasilnem mostu, ki so ga zgradili ob porušenem. Po tem je bil tudi posnet film – Bitka za ranjence. Pot smo nadaljevali ob reki Neretvi in se

ustavljali, da smo si ogledovali čudovito naravo. Tako smo prispeli v Mostar in si ogledali mesto in novi most, ki so ga zgradili po vojni. Stari most, ki je bil zgrajen v 16. stoletju, je bil namreč med vojno leta 1993 porušen.

Nadaljevali smo pot proti Hrvaški. Ustavili smo se v obmorskem mestu Makarska, kjer smo povečerjali in se nato odpeljali proti našemu končnemu postanku – kampu Šimuni na otoku Pagu. V Šimunih smo ostali en dan, se sprehajali in sončili, za kopanje v morju pa je bilo že prehladno.

Slike: Internetni vir

Tinkara Praznik, F 1. a

POTOVANJE V RIM

Med oktobrskimi počitnicami sem se z družino odpravila v Rim, ki je glavno mesto Italije in je znano kot večno mesto. Vožnja do Rima traja približno 10 ur. Najprej smo se odpravili v Neapelj in se povzpeli na vulkan Vezuv. Ognjenik je visok 1.281 metrov, izbruhnil je leta 79 in je pokopal pod seboj naselja Herlakulaneum, Pompeje in Stabio. Peš hoje na vrh Vezuva je približno pol ure, z vrha kraterja pa je čudovit razgled v dolino na Neapelj in v samo žrelo vulkana.

Slika 46: Žrelo vulkana

Slika 47: Človeški ostanki

Po ogledu Vezuva smo se odpravili na ogled mesta Pompeji, ki ga je Vezuv pokončal, odkrili pa so ga šele 1500 let kasneje. Ostale so ruševine in tudi telesa ljudi, ki jih je zalila lava.

Drugi dan potovanja smo se odpravili v državo Vatikan, ki je v notranjosti Rima in je najmanjša država na svetu. Po dolgem čakanju v vrsti smo le prišli do vatikanskih muzejev in v notranjost Sikstinske kapele, ki slovi po svoji arhitekturni postavitvi in po slikah, ki so jih naslikali največji renesančni slikarji.

Slika 48: Poslikave Sikstinske kapele

Slika 49: Pogled z bazilike sv. Petra

Ogledali smo si tudi največjo krščansko cerkev, in sicer baziliko svetega Petra, ki so jo začeli graditi leta 1506 in jo končali leta 1626. V baziliki je shranjena relikvija sedeža (stola) apostola Petra, pod njo so grobnice papežev, Janez Pavel II. pa ima stekleno grobnico v cerkvi. Povzpeli smo se tudi na vrh bazilike, potrebno pa je prehoditi 500 stopnic. Pogled je segal na celoten Vatikan in del Rima. Čudovit razgled je na trg sv. Petra.

Tretji dan potovanja smo si ogledali Kolosej, ki je velikanski amfiteater sredi mesta. Sprejel je okoli 50.000 gledalcev in se je uporabljal za gladiatorske boje in druge javne predstave. Šele leta 2015 so dovolili vstop turistom v notranjost Koloseja. Gradnja se je začela med letoma 70 in 72 in je bila končana leta 80. Kolosej je zelo dobro ohranjen in je eden od najveličastnejših ohranjenih primerov rimske arhitekture. Zgrajen je bil vzhodno od Rimskega foruma.

Slika 50: Kolosej

Rimski forum je bil obsežen prostor, obkrožen z javnimi zgradbami, ki je služil predvsem kot javno zbirališče. Bil je tudi odprta tržnica sredi mesta, obdana s pokritimi hodniki, trgovinami in obrtnimi delavnicami in tudi prostran trg, na katerem so se dogajali družabni dogodki, skupščine in sodne razprave, zato je bil v nekem smislu tudi sodišče.

Ogledali smo si tudi grič Palatin, ki je glavni od sedmih rimskih gričev. Legenda pravi, da je na Palatinu volkulja našla brata Rema in Romula, ustanovitelja Rima, in poskrbela zanj. Veliko slavnih Rimljanov je imelo na Palatinu svoje palače (npr. August, Tiberij, Domicijan).

Naslednje dni so prišle na vrsto tudi ostale znamenitosti. Ogledali smo si še Panteon, znan tudi kot tempelj vseh bogov, ki je bil zgrajen od leta 27 pr. n. št. do 25 pr. n. št. Znan je po tem, da ima polkrožno kupolo in okulus. Okulus je okrogla odprtina na strehi. Služi za prezračevanje in svetlobo, ki pada skozenj.

Slika 51: Panteon

Peš smo se odpravili tudi do Angelskega gradu in Fontane di Trevi, ki je ena najbolj znanih na svetu. Vodnjak je v 18. st. zasnoval Nicola Salvi.

Slika 52: Fontana di Trevi

Slika 53: Angelski grad

Angelski grad je dal zgraditi rimski cesar Hadrijan kot mavzolej zase in za svojo družino. Pozneje je bil v rabi kot zapor oziroma trdnjava, danes pa je muzej. Bil je zgrajen med letoma 135 in 139. Ime je dobil po kipu angela na vrhu stavbe. Hadrijanov pepel so spravili v stavbi po njegovi smrti leta 138 skupaj s pepelom njegove žene Sabine in posvojenca Lucija Elija.

Zadnji dan potovanja smo se odpravili proti katakombam. Peš smo se sprehodili po cesti Via Appia, najstarejši cesti, ki vodi iz Rima do Brindisija. Cesto je dal leta 312 pr. n. št. zgraditi rimski aristokrat in cenzor Apij Klavdij Slep. Celotna dolžina ceste je bila 590 km. Prehodili smo okoli 7 km do Kalistovih katakomb. To so starokrščanska podzemeljska pokopališča v Rimu in okolici in se nahajajo na Via Appii Antici. Tu je bilo pokopanih več papežev iz prvih stoletij. Ime so dobila po Kalistu I., ki je kot papež pomagal pri urejanju katakomb.

Slika 54: Cesta Via Appia

Sara Pacek, K 2. b

POHOD NA BAZO 20

Hladno jutro nas je v sredo, 11. 10. 2017, popeljalo v bližino Dolenjskih Toplic, kjer se je začel naš pohod na Bazo 20. Med samo vožnjo sem si želela, da bi me avtobus odpeljal kar domov v toplo posteljo, vendar ni bilo ravno tako. Že na parkirišču, še

preden smo odkorakali po gozdni poti, nas je energično pozdravil vodič in nas nagovoril. V nasprotju z njim sem bila še zaspana in še vedno sem imela v mislih toplo posteljo. Vendar sem jo morala hitro odmisлити, saj se je pohod začel. Peljal nas je po gozdnih poteh vse do bolnice Jelendol, kjer je bila tudi naša prva uradna postaja. Tam smo imeli predavanje o zgodovini te bolnice. Iskreno povedano sem bila malo utrujena in nisem vodiča ravno veliko poslušala, saj sem bila z mislimi na cilju. V bolnici ni

bilo ravno prijetno, saj je bilo precej hladno, zato me je zeblo. Da pa ne bom samo grajala, sama zgodovina bolnice, o kateri je govoril, je bila zanimiva. Med vojno so ponesrečence tja prinašali po skrivnih poteh, medtem so jim zavezali oči, da niso vedeli, kje so in kako so do tega kraja prišli. Ko je vodič naznanil, da bomo nadaljevali pot naprej do Baze 20, sem bila kar malo vesela, saj sem vedela, da se bom kmalu ogrela. Vmes smo se sicer še ustavljali, da smo si ogledali še kakšno znamenitost. Po naporni in dolgi hoji smo le prispeli na zelen cilj – Bazo 20, kjer je tekla beseda o zgodovini. Približno na polovici predstavitve sem videla, kako izza vogala poslušata in gledata šoferja avtobusa. Tako sem bila srečna, ko sem ju videla, da sem pozabila poslušati, kaj govori vodič. Ko se je zahvalil in se poslovil od nas, sem se hitro odpravila za drugimi v dolino, kjer so nas čakali avtobusi. Verjemite, tako hitra nisem bila cel pohod, kot sem bila na koncu, saj sem vedela, kaj me čaka. Ko sem le prispela do avtobusov, sem se z največjim veseljem odpravila gor in čakala, da bo odpeljal nazaj v Novo mesto. Tako se je

končal pohod in z njim mučna hoja. Vsak je doživel pohod po svoje. Tako sem ga doživela jaz in tako sem si ga zapomnila. Če bi bila malo bolj »hribovski človek«, verjemite, da bi na pohod tudi gledala drugače. Ne glede na moje mučenje in predvsem naporno hojo, je bil pohod zanimiv in na nek način poučen.

Karmen Štepic, KZ 4. a

TJAŠA & TJAŠA PLEŠETA

Sva Tjaša Oštir in Tjaša Zupanc. Prihajava iz okolice Brežic. Tam sva končali osnovno šolo. Poleg najine skupne plesne poti naju veseli tudi ista srednja šola, saj sva že drugo leto sošolki na Srednji zdravstveni in kemijski šoli v programu kozmetični tehnik.

Plesati sva začeli v 1. razredu osnovne šole v popoldanskem šolskem krožku salsa, kjer sva ostali do 3. razreda. Naslednje leto sva se odločili, da se vpiševa v plesno šolo Imani. Tam sva za zabavo plesali tri leta in pridobivali nova plesna znanja od različnih trenerjev. Vsako leto sva imeli dva nastopa, in sicer zimsko in letno produkcijo, nato sva se na predlog trenerke udeležili avdicije za tekmovalce v upanju, da bova sprejeti v malo skupino, kjer pleše sedem plesalcev. Vendar pa je bilo udeležencev najine starosti premalo, zato so se trenerji odločili, da bova tekmovali v paru. Sedaj nastopava kot plesni par že pet let.

Na leto imava pet tekem, ki jih organizira Plesna zveza Slovenije, na katerih zbirava točke za uvrstitev na državno prvenstvo. Vsaka tekma ima štiri kroge: osmino finala, četrtino finala, polfinale in finale. V vsakem krogu tekmovalci plešemo trikrat po eno minuto. Sodniki po vsakem krogu razglasijo udeležence, ki so se uvrstili v naslednji krog. Velikokrat sva prišli do polfinala, plesali pa sva tudi že v finalu.

Tekmovalci smo razvrščeni v štiri starostne skupine: otroci (do 12 let), mladinci (od 12 oz. 15 let) in člani (od 15 do 30 let) ter starejši nad 30 let, ki spadajo v skupino člani 2.

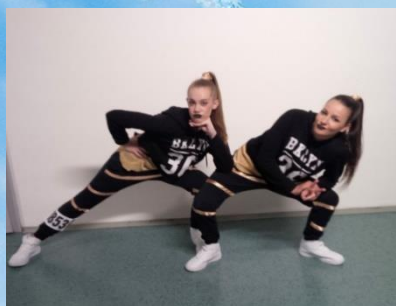
Tekmovati sva začeli kot mladinki in takrat je bila najina najboljša uvrstitev 12. med približno 40 pari.

V šolskih letih 2014/2015 in 2015/2016 sva poleg plesanja v paru tekmovali tudi posamezno in v veliki formaciji, ki je štela 24 članov. Solo tekmovanje je potekalo enako kot tekmovanje v paru, pravila za veliko formacijo zahtevajo, da se udeležimo samo državnega prvenstva, kjer v vsakem krogu odplešemo enkrat, nastop pa mora trajati tri minute. Najina najboljša uvrstitev v šolskem letu 2014/2015 v paru je bila 8. mesto, naslednje leto 5. mesto.

Ker sva v šolskem letu 2015/2016 na tekmovanjih osvojili dovolj točk, sva se junija 2016 udeležili evropskega prvenstva, ki je potekalo v Ostravi na Češkem. Tam sva med več kot 100 mladinskimi pari osvojili 34. mesto.

V šolskem letu 2016/2017 sva iz skupine mladincev prestopili v skupino članov, kjer je konkurenca veliko močnejša, saj v njej tekmujejo plesalci z večletnimi izkušnjami. Odločili sva se, da bova to leto nehali tekmovati posamezno in se posvetili parom. Za pridobivanje novih izkušenj sva se vpisali še v malo skupino. Pravila tekmovanja so tu podobna kot pri tekmovanju posamezno in v paru, le da v vsakem krogu odplešemo le enkrat, nastop pa traja dve minuti.

Najina najboljša uvrstitev v paru to leto je bila 4. mesto, z malo skupino pa 2. mesto.

Z novim plesnim letom pa ciljava na še boljše uvrstitve.

Slike: Tjaša in Tjaša

Tjaša Oštir in Tjaša Zupanc, KZ 2. a

KEGLJANJE

Prvo srečanje s kegljanjem je bilo, ko sem s starši spremljal starejšega brata. Navdušil sem se za ta šport. Začetek je bil zanimiv, saj sem moral držati in metati kroglo z obema rokama. Vedno mi je bil vzor moj brat. Osvojil je nekaj medalj, bil pa je tudi član reprezentance U-18, to je starostna skupina od 16 do 18 let. Njegovi uspehi so v meni vzbudili željo, da bi stopal po njegovih stopinjah in tudi sam dosegal odličja. Povečal sem število in čas treningov. Ves moj trud se je obrestoval. Začel sem osvajati odličja, kmalu pa tudi poziv selektorja reprezentance Slovenije U-18, da sem med kandidati. Sledilo je še več treningov. Najprej sem pogrešal druženje s prijatelji, ker je bilo tega vse manj. Razlog za to je bil, da je bila večina treningov v drugih krajih. Trener je vsak prost dan zapolnil z dodatnim treningom, tako da prostega časa res ni bilo veliko. Prišel sem v reprezentanco, s katero smo bili na svetovnem prvenstvu U-18 v Dettenheimu v Nemčiji, kjer smo bili 1 teden. Tam smo se uvrstili na 5. mesto v ekipnem tekmovanju. Vse je tako hitro minilo. Zopet sem bil doma. To mi je velika motivacija za naprej. Dosegel sem svoj cilj, ki ga želim kmalu nadgraditi z udeležbo v U-23 reprezentanco (starostna skupina do 23 let) in uspehom na svetovnem prvenstvu.

Slika 55: Kegljanje

Nejc Požun, F 3. a

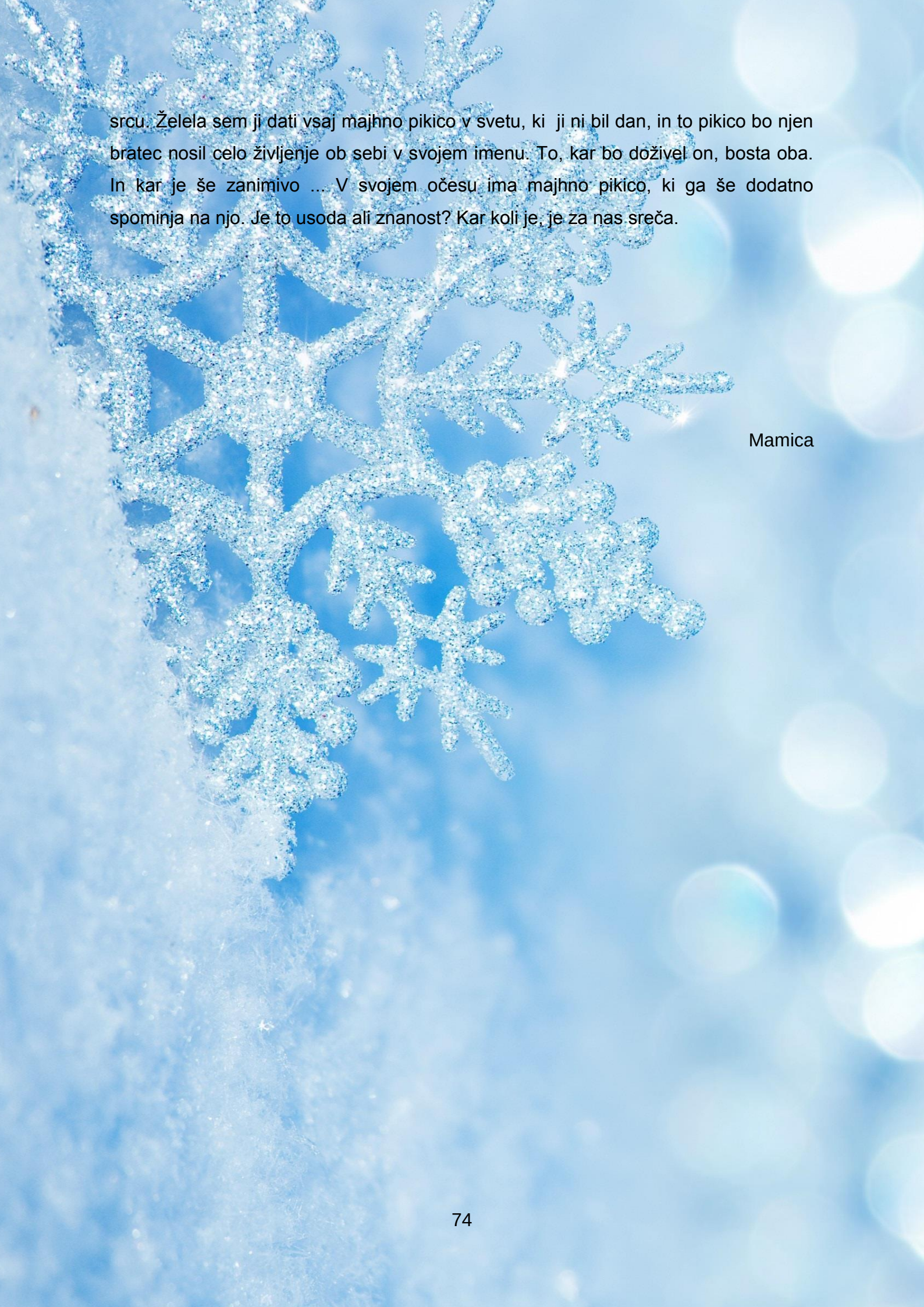
ZAKAJ IMAM DVE IMENI

»Noseči stel!« Kako lepo sporočilo. V trenutku ti na misel prihrumi tisoč vprašanj o šele spočetem otroku. Poiščeš literaturo, hodiš na predavanja za starše, v šolo za mlade mamice ... Izveš samo lepe in pomembne stvari, ki te čakajo, ko boš v roke prejel majhno bitje, ki raste v tebi. Med tem izbiraš imena za fantka ali punčko, ker nočeš izvedeti spola otroka. Pride čas poroda in si ves v napetosti in z vprašanji, kako in kaj bo, ali bo vse potekalo, kot mora, ali bo z otrokom vse v redu, ali ... In rodiš. Utrujena, spokojna, vesela in komaj čakaš na bitjece, ki je raslo v tebi, da ga dobiš v naročje.

»Imate krasnega in zdravega dečka!« nekje odmeva, vendar ga ne dobiš v naročje. »Gospa, morali boste še enkrat močno pritisniti. Boste zmogli?« Poslušam navodila in storim, kar mi je naročeno. Sedaj ni tako močna bolečina. Je nekaj majhnega, trdega in se ne premika. Je majhno bitjece, ki se ne oglasi. Pogledam in vidim, da ga nosijo stran. Ampak kaj je to? Zakaj nihče nič ne reče? Ali sta bila dva otroka? Kako to, da mi ni zanj nihče povedal? Pa vendar se obrnejo k meni in mi razložijo, da je deklica že nekaj časa mrtva in se ni razvijala kot deček. Nekaj je bilo z njenim razvojem narobe. Položijo jo poleg na porodno posteljo in vidim majhno in nebogljeno bitjece. V istem trenutku dobim v naročje tudi dečka. Oba sta tiho. Pobožam negibno bitjece in zamižim. Odprem oči in s pogledom pobožam oba, se v mislih poslovim od najine deklice, ki jo odnesejo iz prostora. Ne vem, kam, ker se v tistem trenutku posvetim dečku, ki začne jokati in v mojem objemu kmalu utihne. Odločim se, da jo pokopljejo k otrokom, ki jim ni bilo dano živeti.

Še danes se spomnim, kako sem bila zmedena in hkrati srečna, da imam zdravega otroka v naročju. Vendar mi je nekaj manjkalo. Ker sva z možem izbrala imena za oba spola, je najin deček dobil ime obeh. Odločila sem se, da mu povem, ko bo dovolj odrasel, zakaj ima dve imeni, vendar se je s tem seznanil kar kmalu, saj me je nenehno spraševal, zakaj sem se zanju odločila. V začetku je bil žalosten, ker ga je nanjo vsakodnevno spominjalo njeno ime. Sedaj mu je njegovo ime samoumevno in s ponosom pove, zakaj ga ima.

Vsako življenje je vredno trenutkov, ki jih doživimo, pa čeprav niso vedno lepi. V njih moramo poiskati pozitivnost in lepoto bivanja. Sama sem bitjece ohranila v svojem

srcu. Želela sem ji dati vsaj majhno pikico v svetu, ki ji ni bil dan, in to pikico bo njen bratec nosil celo življenje ob sebi v svojem imenu. To, kar bo doživel on, bosta oba. In kar je še zanimivo ... V svojem očesu ima majhno pikico, ki ga še dodatno spominja na njo. Je to usoda ali znanost? Kar koli je, je za nas sreča.

Mamica

MODNE V JESEN

Jesen. Za nekatere samo prehodno obdobje med zimskim in poletnim časom. Za modne navdušenke pa je to pravi čas, da se pokažejo v kar se da najboljši luči. Ampak vsaka punca »mora« imeti »must have« oblačila za to jesen, ki so dostopna skoraj v vsaki trgovini pri nas. Prvi »must have« kos so dolge jakne iz volne – cardigans. Nosi se jih lahko skoraj k vsemu. Lahko se kombinirajo z

Slika 57: Usnjena jakna

barvami kot so črna, rjava in siva. Za dodatek pa se doda še kakšna ura ali verižica. Preprost outfit za vsak dan. Udobni puloverji pa so odlična odločitev za hladnejše jesenske dneve. Oblečeš jih lahko k raztrganim hlačam, dodaš še uro in tukaj je odličen jesenski videz. Tudi usnjene jakne pač nikoli ne bodo odšle iz mode. Kombiniraš jih lahko s čimer koli ... s skater oblekicami, klasičnimi hlačami, bluzami, puloverji. Obvezne so vsako sezono. Vredne so nakupa. Vsako jesen pa so seveda potrebne jesenske barve. Rumena, bordo rdeča, olivno zelena so barve te jeseni. Nekaj »must have« kosov za to jesen.

Slika 56: Volnena jakna

Slika 58: Pullover

Dijakinja

IZDELAVA UHANOV

Potrebuje:

- maso za izdelavo nakita,
- osnove za uhanе,
- lepilo in
- malo ustvarjalne žilice.

Košček mase dobro pregnetemo.

Oblikujemo majhne kroglice, ki jih na podlagi tanko sploščimo. Postopek ponovimo še enkrat za drugi uhan.

Prvo sploščeno kroglico zvijemo v polžka, vse naslednje pa dodajamo okoli prve. Tako dobimo

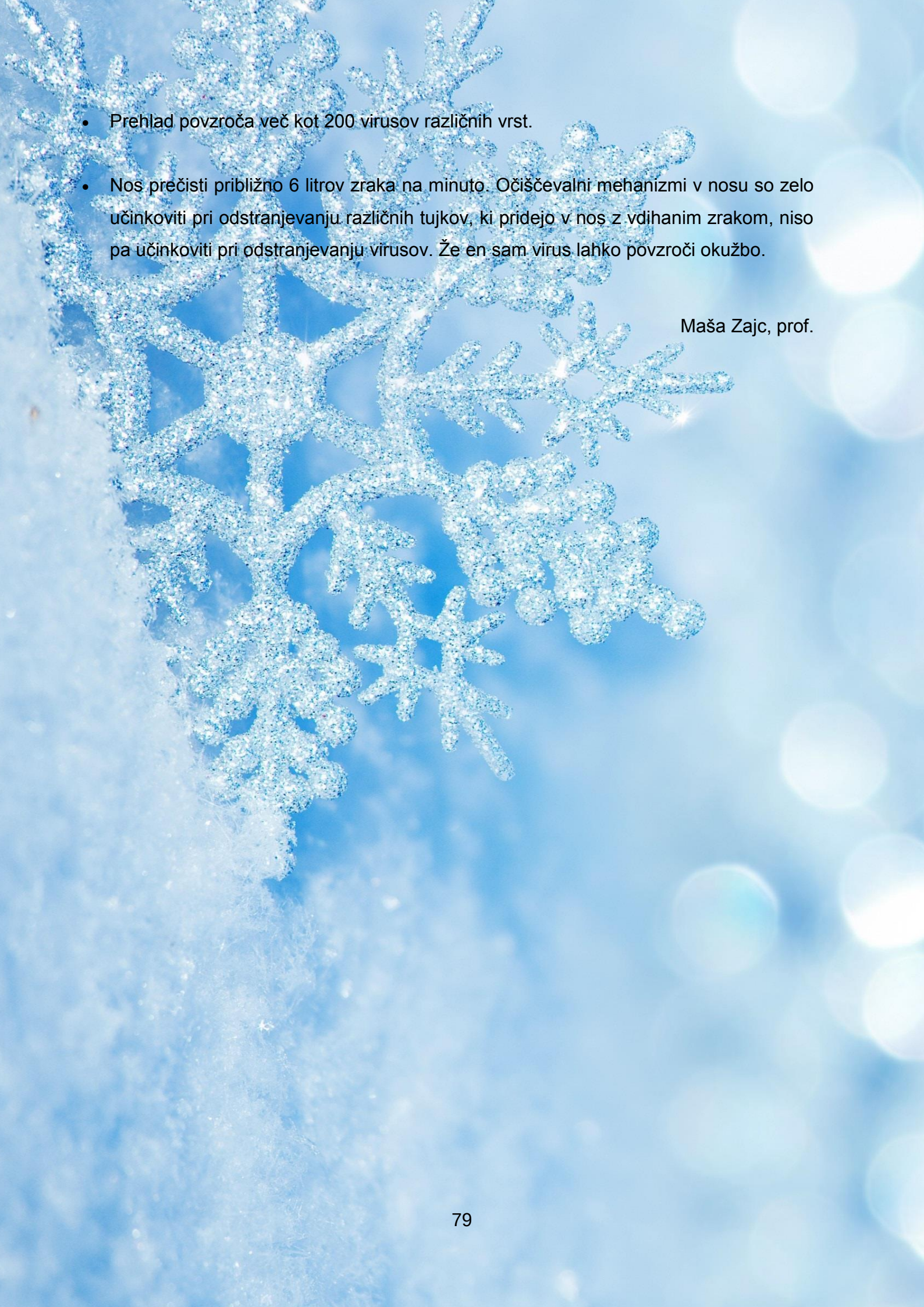

Na koncu odrežemo odvečno maso in vrtnice zapečemo v pečici na 130 °C za 30 minut. Ohlajene vrtnice prilepimo na osnove za uhanе in že jih lahko nosimo.

Ema Velkavrh, K 1. b

ALI STE VEDELI?

- V Sloveniji vsako leto za gripo zbolijo več kot 60.000 ljudi. Epidemija gripe je zajela tudi že več kot 200.000 ljudi.
- Hipokrat je epidemijo gripe opisal že leta 412 pred našim štetjem.
- Humani virus gripe je bil odkrit leta 1933.
- Beseda influenza, strokovni izraz za gripo, naj bi izhajala iz srednjeveške latinske besede »influentia«, ki se je uporabljala predvsem v astrologiji in je pomenila »vpliv«. Prepričani so bili, da bolezen izvira iz »zlobnega vpliva« zvezd.
- Stres poveča možnosti za nastanek prehladnih in gripoznih obolenj, saj zmanjša splošno telesno odpornost.
- Pri kadilcih sta poteka prehlada in gripe hujša.
- Virusi, ki povzročajo prehlad in gripo, nenehno spreminjajo svoje genetske značilnosti. Posledica so novi podtipi virusa, proti katerim nimamo protiteles, zato se lahko znova okužimo in zbolimo.
- Virus gripe poškoduje sluznico dihal in bakterijam omogoči prodor v pljučno tkivo, zato se kot zaplet gripe lahko razvije bakterijska pljučnica.
- Zaradi nevarnosti zapleta s pljučnico je gripa za rizične skupine ljudi (majhne otroke, starejše ljudi in bolnike z zmanjšano odpornostjo) lahko tudi smrtno nevarna.
- Prehlad je najpogostejša nalezljiva bolezen, ki jo povzročajo virusi. V povprečni življenjski dobi (75 let) človek preboli več kot 200 prehladov, vsak pa traja približno dva do šest dni.

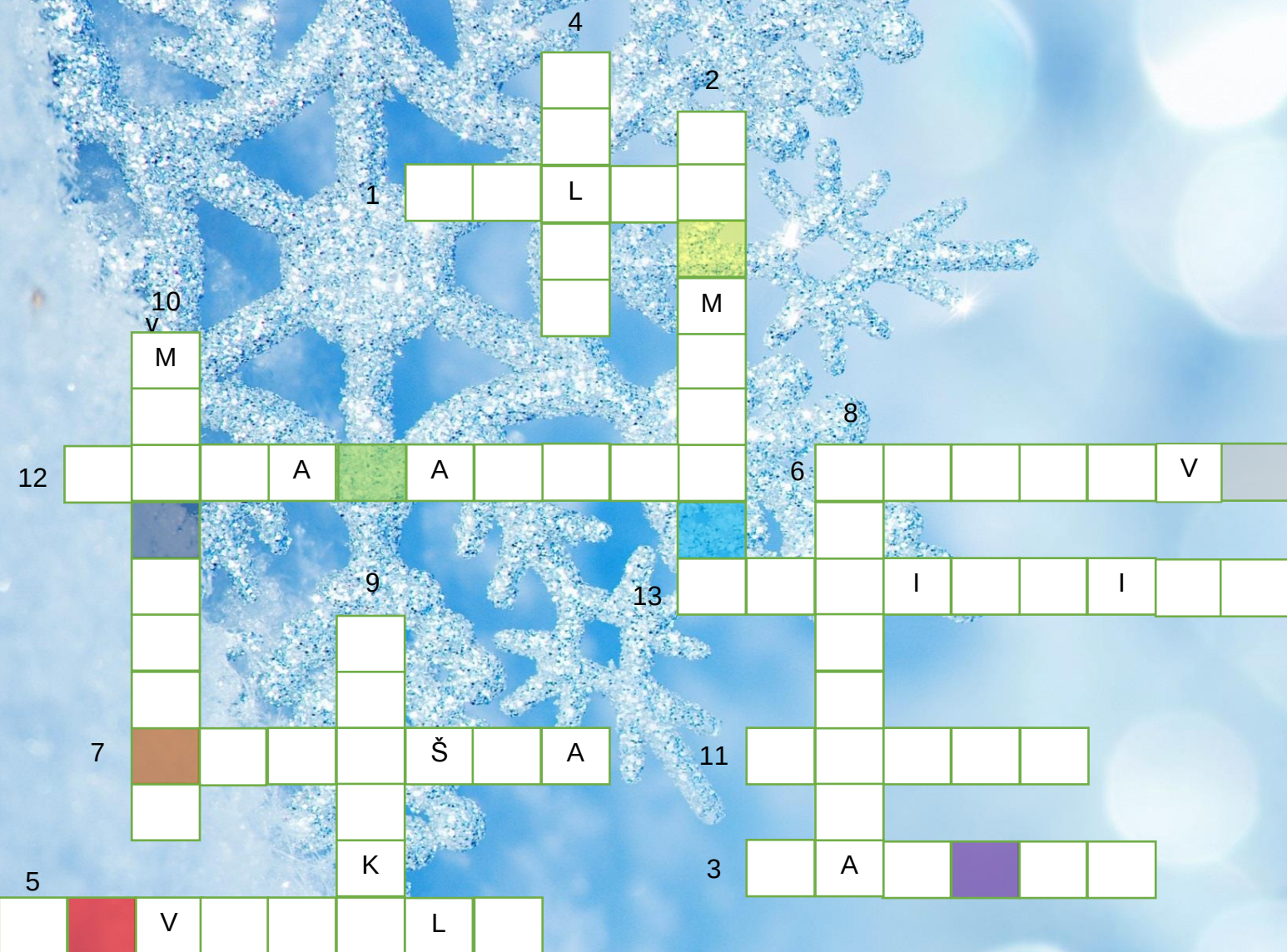
-
- Prehlad povzroča več kot 200 virusov različnih vrst.
 - Nos prečisti približno 6 litrov zraka na minuto. Očiščevalni mehanizmi v nosu so zelo učinkoviti pri odstranjevanju različnih tujkov, ki pridejo v nos z vdihanim zrakom, niso pa učinkoviti pri odstranjevanju virusov. Že en sam virus lahko povzroči okužbo.

Maša Zajc, prof.

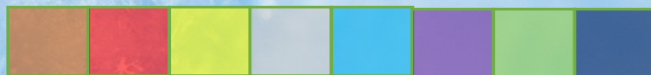
FARMACEVTSKA KRIŽANKA

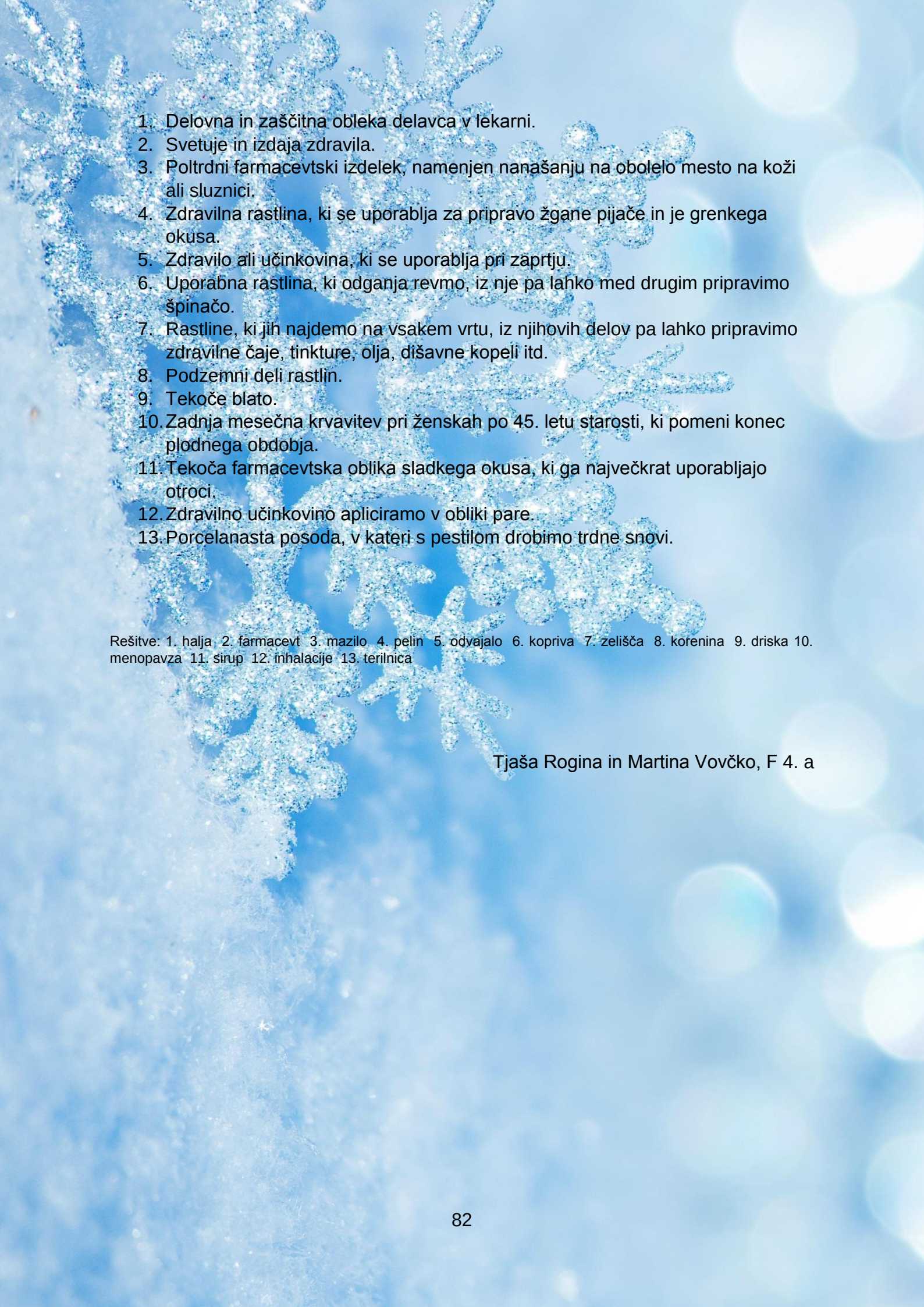
- 1) Zdravilna rastlina ima cvetove oranžne barve. Mazilo, v katerega vgradimo izvleček, pridobljen iz cvetov te rastline, pomaga obnovljati kožo.
- 2) Oblačilo, ki ga farmacevti nosijo v laboratoriju.
- 3) Pouk, ki ga dijaki smeri farmacevtski tehnik opravljajo v laboratoriju in ni teorija.
- 4) Ustanova, kjer farmacevti svetujejo, izdajajo zdravila ter izdelujejo magistralne pripravke.
- 5) Trdne farmacevtske oblike, ki se izdelujejo s tabletirko.

KRIŽANKA

GESLO:

-
1. Delovna in zaščitna obleka delavca v lekarni.
 2. Svetuje in izdaja zdravila.
 3. Poltrdni farmacevtski izdelek, namenjen nanašanju na obolelo mesto na koži ali sluznici.
 4. Zdravilna rastlina, ki se uporablja za pripravo žgane pijače in je grenkega okusa.
 5. Zdravilo ali učinkovina, ki se uporablja pri zaprtju.
 6. Uporabna rastlina, ki odganja revmo, iz nje pa lahko med drugim pripravimo špinačo.
 7. Rastline, ki jih najdemo na vsakem vrtu, iz njihovih delov pa lahko pripravimo zdravilne čaje, tinkture, olja, dišavne kopeli itd.
 8. Podzemni deli rastlin.
 9. Tekoče blato.
 10. Zadnja mesečna krvavitev pri ženskah po 45. letu starosti, ki pomeni konec plodnega obdobja.
 11. Tekoča farmacevtska oblika sladkega okusa, ki ga največkrat uporabljajo otroci.
 12. Zdravilno učinkovino apliciramo v obliki pare.
 13. Porcelanasta posoda, v kateri s pestilom drobimo trdne snovi.

Rešitve: 1. halja 2. farmacevt 3. mazilo 4. pelin 5. odvajalo 6. kopriva 7. zelišča 8. korenina 9. driska 10. menopavza 11. sirup 12. inhalacije 13. terlnica

Tjaša Rogina in Martina Vovčko, F 4. a